Περιοδος 2η,
Νο 30
Μαης '94
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

ΟΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗ ΒΟΣΝΙΑ
σελ. 4

ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ
σελ 8

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
σελ 12

ΜΕ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΑΜΑΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΕΒ

Μαης '68
η εξεγερση των φοιτητων και εργατων που συγκλονισε την Ευρωπη

Κυβερνηση και ΟΕΒ συντονιζουν τις επιθεσεις τους εναντια στην εργατικη ταξη. Ο Ζιβαναρης τα ζητα ολα και ο υπουργος εργασιας παριστανει τον ουδετερο που θα βρει την «χρυση τομη» για να συμβιβασει τους δυο αντιπαλους.

η «τριμερης συνεργασια» ειναι μια απατη

Ποσο ουδετερος ομως ειναι ο Μουσιουττας και η κυβερνηση που εκπροσωπει; Ποιος ηταν ο πρωτος που διδαξε την τεχνη της παραβιασης των συμφωνιων και της καταργησης κεκτημενων; Δεν ηταν οι εκαστοτε κυβερνησεις με τους υπουργους εργασιας τους; Δεν ηταν η κυβερνηση που αρνηθηκε να εφαρμοσει το '89 την συμφωνια αναβαθμησης των δασκαλων; Δεν ηταν ο ιδιος ο Κληριδης, που αρνηθηκε να εφαρμοσει την συμφωνια για τις αυξησεις των δημοσιων υπαλληλων τα περασμενα Χριστουγεννα και αναγκασε την ΠΑΣΥΔΥ να καλεσει σταση εργασιας;

συνεχεια στη σελ 3

Ο ΣΟΒΙΝΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΠΕΡΑΣΕ

Την 1η του Απριλη οι ενωτικοι εθνικιστες του περιοδικου «Ενωσις» βρωμησαν την Λευκωσια με αφισσες που υποστηριζαν την ενωση και προβαλλαν το συνθημα «Καλος τουρκος ο νεκρος τουρκος». Λιγες μερες μετα, προσπαθησαν να διαλυσουν εκδηλωση που οργανωνε ο Νεοκυπριακος συνδεσμος, και στην οποια θα μιλουσαν τρεις τουρκοκυπριοι, οπως ειχαν κανει στο παρελθον οταν διαλυσαν εκδηλωση ε/κ και τ/κ ζωγραφων.

Ντυθηκαν τις ελληνικες σημαιες σαν μανδυα και κρατουσαν πανο που εγραφαν «καλος τουρκος, ο νεκρος τουρκος», « 1 νεοκυπριος = τουρκος2. Ειχαν μαλιστα την ελληνικη σημαια με τον δικεφαλο, σαν συμβολο της αναβιωσης της μεγαλης ιδεας. Συνεχεια προκαλουσαν μπαινοντας μπροστα στη εισοδο της εκδηλωσης και εμποδιζαν τον κοσμο να μπει στο χωρο της εκδηλωσης. Αν και δεν ξεπερνουσαν τους 20 με 25 δημιουργουσαν καμποση φασαρια. Αργοτερα ενας απ'αυτους συνεληφθηκε με ενα μεγαλο μαχαιρι κρυμμενο στο ποδι. Η παρουσια τους και μονο, ειχε σαν στοχο να επιβαλει ενα εθνικιστικο κλιμα και να φιμωσει καθε αποψη που βρισκεται εξω απο την εθνικοφροσυνη και το «Ελλας - Κυπρος- Ενωση».

Ποιος ομως εδωσε τη δυνατοτητα σε μια δρακα ακροσωβινιστες να τολμησουν να βγαλουν τα βρωμικα συνθηματα τους προς τα εξω. Η ιδια η κυβερνηση και η εκκλησια με το κλιμα της ενωσιολογιας και του εθνικισμου που καλιεργουν με την αποκατασταση των 62, με την ηρωοποιηση και τον εξαγνισμο του φασιστα Γριβα και του κομμουνιστικοφαγου και τουρκοφαγου Γιωρκατζη, με το σωβινιστικο συλλαλητηριο για την Μακεδονια που χρηματοδοτησε και οργανωσε το μοναστηρι του Κυκκου και αλλα παρομοια.

Ολα αυτα τους εστρωσαν τον δρομο για να βγουν τοσο ξεδιαντροπα και επιθετικα προς τα εξω. Ομως αυτη τη φορα δεν τους περασε. Δεν καταφεραν να διαλυσουν την συγκεντρωση, βρηκαν απεναντι τους ενα κοσμο που ανταποκριθηκε στο καλεσμα της Εργατικης Δημοκρατιας και κινητοποιηθηκε για να τους φραξει τον δρομο. Απεναντι σ'αυτον το εθνικιστικο εμετο προταξαμε το πανο με το συνθημα: «Οχι στον σωβινισμο - Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι». Τα σωβινιστικα αποβρασματα του Αιγαιου επαθαν οπως τους ταυρους που βλεπουν κοκινο πανι οταν ειδαν αυτο το συνθημα. Η αποφασιστικοτητα των συντροφων που ηταν εξω απο την εκδηλωση ομως και η μαζικοτητα της συγκεντρωσης μεσα στην Πυλη δεν τους αφηνε πολλα περιθωρια. Τα μαζεψαν και εφυγαν.

Η κινητοποιηση στην Πυλη παρα τις αδυναμιες της εδειξε οτι τα σωβινιστικα και φασιστικα σκουλικια μπορουν και πρεπει να αντιμετωπιστουν οπως το φιδι, πριν να βγουν απο το αυγο τους. Τετοια απαντηση χρειαζεται σημερα απεναντι σ'ολο αυτο τον οχετο της εθνικοφροσυνης, του Γριβισμου και της ενωσιολογιας που βγαινει προκλητικα εξω και απειλει να φιμωσει καθε διαφορετικη αποψη.

Ο καθε αγωνιστης της εργατικης ταξης και της νεολαιας, ο καθε δημοκρατης πρεπει να δυναμωσει αυτη την παλη και να αγωνιστει για την δημιουργια ενος ενιαιου μετωπου εναντια στους σωβινιστες και τους φασιστες. Αυτο θα ειναι το καλυτερο βημα για μια ειλικρινη και ανιστεροβουλη επαναπροσεγγιση για την χτισιμο της εμπιστοσυνης και της φιλιας αναμεσα στους ελληνες και τουρκους εργατες. Αυτη ειναι και η καλυτερη προσφορα στην θυσια των Καβαζογλου και Μισιαουλη και οσων αγωνιστων εχασαν την ζωη τους απο την πολιτικη του σωβινισμου.

Νικος Αγιομαμιτης

«ατυχηματα» ή δολοφονιες των στρατοκρατων

Μετα την αυτοκτονια του στρατιωτη Ευσταθιου Αργυρου, ο Υπουργος Αμυνας προκλητικα δηλωνε οτι *«τα ατυχηματα μεσα στο στρατο συμβαινουν και στατιστικα ειμαστε σε χαμηλα επιπεδα απο αλλες χωρες»*, ενω ο Αρχηγος του ΓΕΕΦ δηλωσε οτι *«θλιβεται που οι στρατιωτες χανουν τη ζωη τους σε καιρο ειρηνης»*. Αυτη ειναι η κυνικη γλωσσα των στρατοκρατων που μετρουν την ζωη του ανθρωπου με αριθμους και στατιστικες.

Παρα τα χαμηλα στατιστικα του Υπουργου, τα γεγονοτα μιλουν απο μονα τους. Τον Μαρτη εχασαν την ζωη τους δυο υπαξιωματικοι σε αχρηστευση ναρκοπεδιου, τον Απριλη «αυτοκτονησε» αλλος ενας φανταρος στη σκοπια και λιγες μερες μετα σε νεο «ατυχημα» τραυματιστηκαν σοβαρα δυο εφεδροι και αλλοι 6 ελαφροτερα.

Οσα και να λενε για ανθρωπινα λαθη που προκαλουν ατυχηματα και για προσωπικα προβληματα των φανταρων που «αυτοκτονουν» τιποτα δεν μπορει να κρυψει την πραγματικοτητα οτι ολα αυτα οφειλωνται στην εντατικοποιηση της θητειας και της εφεδρειας που επιβαλλει η πολεμοκαπηλη πολιτικη της κυβερνησης και των στρατοκρατων. Γι αυτους ειναι απλως ενα «στατιστικα αποδεχτο κοστος» γοα μα δημιουργησουν ενα πειθαρχημενο στρατο και αβουλο που να ειναι ετοιμος να θυσιαστει καθε στιγμη για να εξυπηρετησει τα συμφεροντα τους.

Η νεολαια και η εργατικη ταξη πληρωνουν ακριβα αυτη την πολεμοκαπηλη πολιτικη. Για να σταματησουν οι «αυτοκτονιες» και τα «ατυχηματα» στο στρατο πρεπει να μπει φραγμος σε αυτη τη πολιτικη. Αυτο που χρειαζομαστε για να φερουμε την ειρηνη στη Κυπρο ειναι μια ειλικρινης πολιτικη επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους και οχι νεους εξοπλισμους και νεα δογματα. Η εργατικη ταξη και η νεολαια πρεπει να παλεψουν για περισσοτερα λεφτα για την υγεια και την παιδεια και οχι για τον στρατο και την αστυνομια. Για μειωση της θητειας, και καταργηση της εφεδρειας.

Απο τις εκδηλωσεις στην μνημη των Καβαζογλου και Μισιαουλη. Φετος μετα την εξαρση του σωβινισμου, του Γριβισμου και της ενωσιολογιας η αναγκη για εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης ηταν μεγαλυτερη απο καθε αλλη φορα. Οι εκδηλωσεις για τον Καβαζογλου και Μισιαουλη ηταν μια καλη ευκαιρια για την αριστερα να δωσει μια αποστομωτικη απαντηση στις προκλησεις των εθνικοφρονων. Δυστυχως ομως το περσυνο δεκαημερο επαναπροσεγγισης της ΕΔΟΝ δεν βρηκε την συνεχεια του φετος και οι εκδηλωσεις αντι να αναβαθμιστουν, υποβαθμιστηκαν και περιοριστηκαν.

Η Εργατικη Δημοκρατια συμμετειχε σε ολες τις εκδηλωσεις με πανω και συνθηματα ενω οργανωσε και δυο εκδηλωσεις συζητησεις στη Λευκωσια και Λεμεσο με κυριο ομιλητη τον συντροφο Πετρο Μισιαουλη, αδελφο του δολοφονημενου ηρωα.

Στις συζητησεις τονιστηκε οτι καμια πολιτικη επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους δεν μπορει να ειναι ειλικρινης αν δεν παλευει για την ανατροπη της κυβερνησης που καλιεργει τον σωβινισμο, που δικαιωνει τους πραξικοπηματιες και τον Γριβα, και τους τουρκοφαγους Γιωρκατζη και Σαμψων και ετοιμαζει νεα στρατιωτικα δογματα.

Η υποκρισια της αστικης διπλωματιας

σχετικα με το ψηφισμα για την Κουβα

Μεγαλη φαγωμαρα ξεσπασε αναμεσα στην κυβερνηση και την βουλη με αφορμη την σταση της κυβερνησης απεναντι στην Κουβα. Η κυβερνηση ψηφισε υπερ αποφασης του ΟΗΕ που καταδικαζε την Κουβα για παραβιαση των ανθρωπινων δικαιωματων.

Αντιπροσωπεια της βουλης, στην οποια ειχαν παρει μερος ολα τα κοινοβουλευτικα κομματα, ειχε επισκεφτει λιγες μερες νωριτερα την Κουβα και ειχε διαβεβαιωσει τον Καστρο οτι η Κυπρος δεν θα ψηφιζε εναντια στο καθεστως της Αβανας.

Ο προεδρος της βουλης κατηγορησε την κυβερνηση οτι κοροϊδεψε την βουλη αφου ο Κληριδης τους ειχε υποσχεθει οτι η Κυπρος θα απειχε ή θα απουσιαζε απο την ψηφοφορια αποφευγοντας ετσι να ψηφισει εναντια στην Κουβα.

Ο κυβερνητικος εκπροσωπος δηλωσε οτι οι αποψεις τις βουλης ειναι "σεβαστες" αλλα η εξωτερικη πολιτικη ειναι αρμοδιοτητα του προεδρου και οτι ο προεδρος ποτε δεν ειχε δωσει τετοια υποσχεση στους βουλευτες. Τα ιδια περιπου ειπε και ο υπουργος εξωτερικων οταν πηγε στην βουλη.

Η υποκρισια και η διπλοπροσωπεια της αστικης διπλωματιας στο πιο χυδαιο της επιπεδο.

Το ψηφισμα που καταδικαζε την Κουβα ηταν αποτελεσμα των πιεσεων των ΗΠΑ που σιγουρα εχουν το πιο βρωμικο παρελθον στην παραβιαση των ανθρωπινων δικαιωματων. Στο Βιετναμ, στον πολεμο στο Κολπο, την Σομαλια και αλλου που εχουν παραβιαστει τα δικαιωματα εκατομμυριων ανθρωπων για να εξυπηρετηθουν τα συμφερωντα των ΗΠΑ.

Την ωρα που οι ΗΠΑ προωθουσαν το ψηφισμα εναντια στην Κουβα εκλειναν εμπορικες συμφωνιες με το καθεστως του Πεκινου, τους σφαγεις των φοιτητων στην πλατεια της Τιανανμεν.

Στο σημερινο κοσμο η κυβερνηση πιστευει οτι τα συμφεροντα της ε/κ αρχουσας ταξης εξυπηρετουνται καλυτερα αν η εξωτερικη πολιτικη της ευθυγραμμιστει με την πολιτικη της ευρωπαϊκης ενωσης και των ΗΠΑ. Ετσι φηφισε μαζι τους.

Η υποκριτικη αναφορα στην παραβιαση των ανθρωπινων δικαιωματων απο το καθεστως της Αβανας δεν μπορει να κρυψει το προσωπειο αυτων που τα επικαλουνται. Οπως ειχε πει παλιοτερα και ο σημερινος υπουργος εξωτερικων Μιχαηλιδης "οποιος εχει περπατησει στους διαδρομους του ΟΗΕ ξερει οτι δεν υπαρχουν αρχες".

Κι'αυτοι ομως που σημερα καταδικαζουν την σταση της κυβερνησης εδειξαν κατα την ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο την υποκρισια τους. Σε μια περιοδο που πιστευαν οτι τα συμφεροντα τους εξυπηρετουνταν καλυτερα αν ακολουθουσαν τον ιμπεριαλισμο, ξεχασαν την αλληλεγγυη προς τους Παλαιστινιους και το λαο του Ιρακ που σφαζοταν απο τους ιμπεριαλιστες και εδωσαν καθε υποστηριξη στην επιδρομη στο Κολπο.

Οι υποκριτικες συμμαχιες της αστικης πολιτικης δεν μπορουν να οδηγησουν σε ενα πιο ειρηνικο κοσμο. Η διεθνιστικη αλληλεγγυη της εργατικης ταξης προς καθε λαο, οπως τον Κουβανικο, που υποφερει απο τον ιμπεριαλισμο δεν χρειαζεται να βασιζεται σε καιροσκοπικους υπολογισμους αλλα στην αναγκη για ταξικη ενοτητα των εργατων ολοκληρου του κοσμου.

Σ.Σ.

ΕΞΩ ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΓΡΙΒΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Η προσπαθεια της κυβερνησης να εξαγνισει τον Γριβα δεν εχει ορια. Το Υπουργειο Παιδειας αφου τυπωσε στο κυβερνητικο τυπογραφειο φωτογραφιες του Γριβα, εδωσε εντολη να αναρτηθουν μεσα στα σχολεια.

Δεν φτανει που ειχαμε την επισημη παρουσια του Προεδρου για πρωτη φορα σε μνημοσυνο του Γριβα, δεν φτανει που μας βομβαρδιζαν καθημερινα απο τα μεσα μαζικης ενημερωσης με ομιλιες και συνεντευξεων για τον «ηρωικο Διγενη του 55-59 και τα μεγαλα ιδανικα του», για «τον αθωο Γριβα που αν ζουσε δεν θα γινοταν το πραξικοπημα» τωρα εχουμε και την τιμητικης πλακα για τον Γριβα στην ειδοδο το Παγκυπριου Γυμνασιου και τις φωτογραφιες του στις ταξεις.

Μπορει ο Κληριδης να εδωσε εντολες να μη μπει η δικη του φωτογραφια, ομως αφησε το χωρο για την φωτογραφια ενος εγκληματια, του αρχηγου της φασιστικης οργανωσης Χ στην Ελλαδα και μετα της ΕΟΚΑ, ο οποιος ευθυνεται για τα εγκληματα σε βαρος των αριστερων και τουρκοκυπριων το 55-59 και για την δραση της ΕΟΚΑ Β και το πραξικοπημα του '74.

Πολλοι μαθητες και καθηγητες αντεδρασαν αμεσα σ΄ ολα αυτα. Η μαθητικη παραταξη του ΑΚΕΛ η ΠΕΟΜ εβγαλε φυλλαδιο και το μοιρασε στους μαθητες του Παγκυπριου Γυμνασιου καταγγελωντας αυτη την προκληση.

Για να μην περασει αυτη η παραχαραξη της ιστοριας,η αναβιωση του Γριβισμου και τα φασιστικα ιδανικα του, χρειαζεται η αγανακτηση και ο θυμος μαθητων, καθηγητων και γονιων να μην μεινει μονο στα λογια και τις καταγγελιες. Πρεπει να οργανωθουν και να συντονιστουν ωστε να μην περασει η πολιτικη της Αγγελιδου και της κυβερνησης. Πρεπει να δειξουμε το πραγματικο προσωπο του Γριβα και να καταγγειλουμε την εθνικιστικη πολιτικη της κυβερνησης με την οποια προσπαθει να στηριξει την λιτοτητα σε βαρος της εργατικης ταξης και της νεολαιας. Η πλακεττα του Γριβα πρεπει να φυγει απο το Παγκυπριο Γυμνασιο και να μην αφησουμε να μπει πουθενα η φωτογραφια του.

Οι αγωνιστες μαθητες και καθηγητες πρεπει να προσπαθησουν να οργανωσουν την αντισταση τους και να αρνουνται να κανουν μαθηματα σε ταξεις που ειναι αναρτημενη η φωτογραφια του Γριβα. Αντιθετα να ζητησουμε να μπουν φωτογραφιες των Καβαζογλου και Μισιαουλη των δολοφονημενων αγωνιστων της ελληνοτουρκικης φιλιας και προσεγγισης των εργαζομενων των δυο πλευρων.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Η ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΤΗ ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ

συνεχεια απο σελ.1

Δεν ειναι αυτη η ιδια κυβερνηση που θελει να ξεπουλησει στους διαφορους μεγαλοεπιχειρηματιες τις δημοσιες και ημικρατικες υπηρεσιες, οπως την Μαρινα της Λαρνακας, τα δημοσια εργα, την αρχη υδατων ή υπηρεσιες της ΑΤΗΚ και της ΑΗΚ; Δεν ειναι αυτη η ιδια κυβερνηση που χαρισε στους ξενοδοχους το 3% του ΚΟΤ, και δινει απλωχερα επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους και τους επιχειρηματιες, την ιδια στιγμη που επιβαλλει στους εργαζομενους νεες φορολογιες και αυξησεις των τιμολογιων των δημοσιων υπηρεσιων, οπως στο νερο;

Δεν ειναι αυτη η ιδια κυβερνηση που αποκατεστησε τους 62 πραξικοπηματιες, και τιμα και ηρωοποιει τον φασιστα Γριβα και καλιεργει την ενωσιολογια. Δεν ειναι αυτη την κυβερνηση του σωβινισμου και των πολεμικων δογματων που εκπροσωπει ο υπουργος;

Ποια σχεση εχουν ολα αυτα με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης; Καμια. Μονο τα συμφεροντα των ελληνοκυπριων καπιταλιστων εξυπηρετει αυτη η πολιτικη. Αυτους ειναι που στη πραγματικοτητα αντιπροσωπευει αυτη η κυβερνηση. Ο ιδιος ο υπουργος Οικονομικων πριν γινει υπουργος ηταν προεδρος της ΟΕΒ στη θεση του Ζιβαναρη.

Παρολα αυτα οι ηγεσιες των συντεχνιων, σιουμαλιζουν τον υπουργο Εργασιας και επικαλουνται τις καλες του υπηρεσιες. Αυτες ειναι καλες μονο για τους εργοδοτες. Για τους εργατες ειναι παντα συμβιβασμοι, περικοπες και υποχωρησεις. Ας θυμηθουμε τι εκανε ο Μουσιουτας το '87 στην ενδυση που προτεινε 5 σελινια αυξηση την εβδομαδα. Αυτο κανει και τωρα. Παιζει θεατρο με τον Ζιβαναρη για να αναγκασουν τις συντεχνιες να δεχτουν το εξεφτελιστικο 0% εως 1.85% που προτεινει ταχα σαν συμβιβαστικο στους εργοδοτες που δεν δινουν τιποτα.

Οι οικοδομοι ειναι πρωτος κλαδος που αντιμετωπιζει τους εργοδοτες για το θεμα της ΑΤΑ και των συμβασεων. Δεν πρεπει να δωσουν μονοι τους την μαχη, οι συντεχνιες πρεπει να καλεσουν σε κινητοποιησεις και τους δωδεκα κλαδους που περιμενουν να ανανεωσουν τις συμβασεις τους.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει να αναλαβουν δραση και να στηριχτουν στην δυναμη των εργατων και οχι στον υπουργο της κυβερνησης των καπιταλιστων. Οι διαπραγματευσεις μπορουν να εχουν αποτελεσματα οταν συνοδευονται απο μαζικες και δυναμικες κινητοποιησεις ωστε να νοιωθουν τη πιεση τα αφεντικα. Η κυβερνηση αναγκαστηκε να κανει πισω και να δωσει τις αυξησεις στους δημοσιους υπαλληλους οταν κατεβηκαν σε απεργια.

Περυσι τετοια εποχη οι ξενοδοχοι αρνιουνταν να δωσουν τον δεκατο τεταρτο, αλλα αναγκαστηκαν να υποχωρησουν οταν οι ξενοδοχοϋπαλληλοι κυρηξαν αμεσα απεργιες.

Τα ιδια ισχυουν παντου. Στην Γαλλια ο Μπαλαντυρ αναγκαστηκε να αποσυρει τον νομο για μειωση των μισθων των νεων εργατων οταν κινητοποιηθηκαν χιλιαδες εργαζομενοι και φοιτητες σε διαδηλωσεις και απεργιες, ενω αναγκαστηκε να αποσυρει τις απολυσεις στην Αιρ Φρανς μετα απο καταληψη του αεροδρομιου απο τους εργαζομενους.

Στην Ελλαδα, οι απεργοι της ΕΑΣ καταφεραν να νικησουν και να παρουν πισω τις δουλειες τους, γιατι βρισκονταν σε κινητοποιησεις στους δρομους για δεκαοχτω μηνες. Ακομα οι συνεχεις απεργιες της τριετιας '90 με '93, οχι μονο εμποδισαν τον Μητσοτακη να περασει την πολιτικη της λιτοτητας στην εργατικη ταξη αλλα στον τελος εφαγαν και τον ιδιο.

Αυτα τα παραδειγματα ειναι που πρεπει να ακολουθησουμε και οχι να περιμενουμε να δουμε ασπρη μερα απο τον υπουργο του Κληριδη.

οργανωση και συντονισμος

Η αγανακτηση της εργατικης ταξης και η διαθεση της να δωσει την κοντρα με την ΟΕΒ και τη κυβερνηση, μεγαλωνει καθε μερα και παρισσοτερο. Η προκλητικες απειλες του Ζιβαναρη για την ΑΤΑ, εχουν κανει πολλους εργαζομενους να θελουν να σπασουν την τηλεοραση καθε φορα που τον βλεπουν να εμφανιζεται με το γλυωδες υφος του και να μας λεει οτι, οι διαπραγματευσεις για την ΑΤΑ θα ειναι για να την βελτιωσουν και οχι για να μειωσουν το βιωτικο μας επιπεδο. Πρωτη φορα καποιος επιμενει τοσο πολυ να μας επιβαλει με το ζορι κατι που ειναι για «το καλο μας».

Ακομα καθε μετρο που παιρνει η κυβερνηση προκαλει αντιδρασεις, οπως για τον σταθμο λυματων στο Γερι και τις αντιδρασεις των κατοικων της περιοχης Ζυγιου για τον ηλεκτροπαραγωγο σταθμο. Οι περικοπες στη παιδεια και την υγεια εχουν ξεσηκωσει, τους εκπαιδευτικους, τους φοιτητες, τους μαθητες ενω οι γιατροι και το νοσηλευτικο προσωπικο βρισκονται σε αναβρασμο.

Εκεινο που χρειαζεται ειναι οι ηγεσιες των συντεχνιων και του ΑΚΕΛ να αξιοποιησουν και να συντονισουν την αγανακτηση και τη διαθεση των εργατων και της νεολαιας και να τους δωσουν την δυνατοτητα να εκφραστουν σε ενα μαζικο κινημα που να μπει φραγμος στην ΟΕΒ και τον Συναγερμο.

Ενα κινημα που να τους κοντραρει σε ολα τα μετωπα που εχουν ανοιξει εναντιον της εργατικης ταξης. Στη λιτοτητα και τις φορολογιες, στις περικοπες και τις απολυσεις, στις ιδιωτικοποιησεις και τα ξεπουληματα των δημοσιων υπηρεσιων, στους στρατιωτικους εξοπλισμους και τον σωβινισμο.

Για να γινει αυτο η αριστερα πρεπει να εγκαταλειψει την πολιτικη της ταξικης συνεργασιας, να θυσιαζει δηλαδη τα συμφεροντα της εργατικης ταξης για «χαρη του εθνικου προβληματος» και το «καλο του τοπου». Με αυτες τις δικαιολογιες η εργατικη ταξη κανει θυσιες και υποχωρησεις για πολλες δεκαετιες και ουτε την ειρηνη εφερε πιο κοντα στη Κυπρο, ουτε απο την οικονομικη κριση γλυτωσε.

Αντιθετα μια ταξικη πολιτικη που θα στρεφεται εναντια στην κυβερνηση της λιτοτητας και του σωβινισμου οχι μονο θα μπορει να υπερασπιστει αποτελεσματικα τις εργατικες καταχτησεις, αλλα θα φραξει και το δρομο στα πολεμοκαπηλα σχεδια των καπιταλιστων της δικης μας πλευρας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

για 2000 λιρες μεχρι τον Ιουνη

Η οικονομικη μας εξορμηση μαζεψε αυτο το μηνα αλλες 248 λιρες ανεβαζοντας το συνολικο ποσο που εχει μαζευτει μεχρι τωρα στις 512 λιρες..

Ενα σημαντικο ποσο απο αυτα τα λεφτα μαζευτηκε στα πουληματα της εφημεριδας. Ιδιαιτερα ενισχυμενες ηταν οι εφημεριδες που πουληθηκαν εξω απο την πυλη Αμμοχωστου κατα την διαρκεια της αντιπαραθεσης με τους σωβινιστες του Αιγαιου. Κοσμος που εβλεπε την φασαρια σταματουσε να δει τι γινονταν και αγανακτουσε με το θρασος των σωβινιστων και πολλοι αγοραζαν την εφημεριδα δινοντας λιρα.

Σημαντικη ηταν και η ενισχυση απο τα κουτια που κυκλοφορησαν στις ανοιχτες εκδηλωσεις της Εργατικης Δημοκρατιας για τον αντιαποικιακο αγωνα και την επετειο της δολοφονιας των Καβαζογλου και Μισιαουλη.

Ευχαριστουμε ολους τους συντροφους που μας εστειλαν εισφορες. Τον συντροφο Προδρομο απο το Swansey για τις 150 στερλινες που μαζεψε και μας εστειλε.

Ελπιζουμε οτι αυτη η υποστηριξη θα συνεχισει και στο μελλον και θα μας δωσει την δυνατοτητα να καλυψουμε τον στοχο των 2000 λιρων μεχρι τον Ιουνη.

Μπορειτε να ενισχυσετε την Εργατικη Δημοκρατια, δινοντας την εισφορα σας στους συντροφους που πουλουν την εφημεριδα, αγοραζοντας βιβλια, μπλουζακια ή αυτοκολλητα απο το Μαρξιστικο βιβλιοπωλειο της Οργανωσης στην οδο Αρχιεπισκοπου Μακαριου ΙΙΙ 92 στο Καϊμακλι και στα τραπεζακια στις πλατειες, στο πανεπιστημιο και στις εκδηλωσεις.

Η πιο σημαντικη ενισχυση ομως που μπορειτε να προσφερετε ειναι να αγοραζετε, να διαβαζετε και να πουλατε την Εργατικη Δημοκρατια.

Παρτε δυο φυλλα απο αυτο το τευχος και δωστε το ενα σε καποιο συναδελφο, φιλο, ή συγγενη σας.

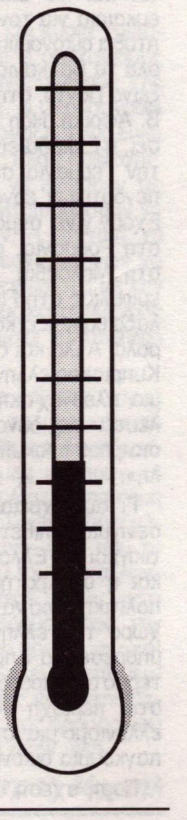

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΡΣΕΝΗ

ΝΕΑ ΔΟΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

Η επισκεψη του Αρσενη, στη Λευκωσια και οι συνομιλιες του με τον Κληριδη για το «νεο αμυντικο δογμα» χαιρετιστηκαν απο ολες τις πολιτικες δυναμεις σαν θετικη εξελιξη.

Τι ειναι ομως αυτο το «νεο αμυντικο δογμα» και τι σημαινει ο «ενιαιος αμυντικος χωρος» Ελλαδας - Κυπρου; Εχουν τιποτα καλο να προσφερουν στην εργατικη ταξη; Μπορουν να φερουν πιο κοντα την ειρηνη στη Κυπρο. Στην δημοσιογραφικη διασκεψη που εδωσαν οι Αρσενης και Ηλιαδης μετα το τελος των συνομιλιων τους μας ειπαν οτι το νεο δογμα αποτελει *«μια κοινη αμυντικη πολιτικη που να λειτουργησει σαν αποτρεπτικη πολιτικη απεναντι στην Τουρκια»*.

Στην πραγματικοτητα αυτο ειναι το κερασακι πανω στην τουρτα. Το τι υπαρχει άπο κατω, το αποκαλυψε ο ιδιος ο Αρσενης μιλωντας σε εκδηλωση που οργανωσε το ΚΥΚΕΜ στη Λευκωσια.

Καπιταλιστικες εξορμησεις

Αναμεσα σε αλλα μας ειπε ο Αρσενης:

«Η νεα ταξη πραγματων, δινει τεραστιες ευκαιριες για τον ελληνισμο. Ξαναζουμε τις οικονομικες ευκαιριες που ειχε ο ελληνισμος τον 18ο και 19ο αιωνα. Ειναι η χρυση ευκαιρια για τον ελληνισμο να αναπτυξει οικονομικες πρωτοβουλιες σε ολα τα Βαλκανια αλλα και στον Ευξεινο Ποντο, στην Α. Μεσογειο, στη Β. Αφρικη. Ηδη η κινηση εχει αρχισει, η Ελλαδα ειναι η 2η χωρα μετα την Γερμανια σε σπουδαιοτητα επενδυτικων εργων στη Βουλγαρια. Εχουν γινει σημαντικες προσβασεις στη Ρουμανια, αλλα και πιο πανω στη Μολδαβια. Και οταν ληξει ο εμφυλιος στη Γιουγκοσλαβια, η Ελλαδα θα παιξει και εκει ενα κυριαρχο ρολο. Αλλα και στην Α. Μεσογειο, ο Κυπριακος ελληνισμος βρισκεται σε μια πλεονεχτικη θεση, να εκμεταλευτει τις δυνατοτητες συνεργασιας που προκυπτουν στη Μ. Ανατολη».

Γι' αυτο χρειαζεται κατα τον Αρσενη μια «επιθετικη οικονομικη πολιτικη και της Ελλαδας και της Κυπρου και η συγκροτηση μιας αμυντικης πολιτικης που να καλυπτει τον ενιαιο χωρο του ελληνισμου» . Ετσι θα μπορεσει να αποχτησει «η Ελλαδα τεραστιες προσβασεις σε μια τεραστια περιοχη που θα κανουν τον ελληνισμο μια ισχυρη εθνοτητα στη παγκοσμια οικονομια»

Ποση σχεση εχουν ολα αυτα με αμυνα; Καμια. Το νεο δογμα ειναι μια επιθετικη πρωτοβουλια που θελει να στηριξει στρατιωτικα τις εξορμησεις του ελληνικου και ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, που φιλοδοξουν να γινουν η ηγετικη δυναμη στην περιοχη.

Κερδη

Οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες περιμενουν με τη συμμετοχη τους στο «νεο δογμα» να αρπαξουν και αυτοι οσες περισσοτερες ευκαιριες μπορουν. Την ιδια περιοδο που ο Αρσενης βρισκονταν στην Κυπρὸ, στην Αθηνα βρισκονταν ο Κοιλιαρης, ο υπουργος εμποριου και βιομηχανιας για να συζητησει με τους ελληνες αρμοδιους τον συντονισμο των επενδυσων τους στα Βαλκανια.

Θελουν ακομα με την στρατιωτικη ενισχυση τους να δυναμωσουν την διαπραγματευτικη τους θεση στις συνομιλιες.

Τα κερδη περιμενουν να ειναι μεγαλα ακομα και απο το ιδιο το στησιμο του «ενιαιου αμυντικου χωρου». Η συμμετοχη της νοτιας Κυπρου σε αυτο θα ξεπερασει τα 170 εκατομυρια λιρες. Οι ελληνες καπιταλιστες βεβαια θα παρουν την μεριδα του λεοντος αφου τα νεα εξοπλιστικα προγραμματα θα τα αναλαβουν κυριως οι ελληνικες πολεμικες βιομηχανιες. Δεν ειναι τυχαιο που ο Αρσενης κουβαλησε μαζι του και τον διευθυντη της ΕΛΒΟ που οπως ειπε *«εχει μια παραδοσιακη ιδιαιτερη σχεση με τον εξοπλισμο στη Κυπρο»*.

Μεγαλο φαγοποτι περιμενουν να υπαρξει και απο την κατασκευη αεροδρομιου και ναυσταθμου, στη ν. Κυπρο, για ανεφοδιασμο των ελληνικων αεροπλανων και πλοιων για το οποιο ακονιζουν ηδη τα δοντια τους κυπριακες και ελληνικες εταιριες.

Οχι θυσιες για καπιταλιστικες εξορμησεις

Τα σχεδια και οι φιλοδοξιες των ελληνων και ελληνοκυπριων καπιταλιστων εχουν να αντιμετωπισουν πολλες δυσκολιες. Ανεξαρτητα ομως απο το αν θα καταφερουν να γινουν πραγματικοτητα ή οχι ειναι μια πολιτικη που στρεφεται εναντια στους εργαζομενους στη Κυπρο, την Ελλαδα, και ολοκληρη την περιοχη. Οι εργαζομενοι στη νοτια Κυπρο και την Ελλαδα δεν εχουν κανενα λογο να βοηθησουν τους καπιταλιστες και τις κυβερνησεις τους να πραγματοποιησουν αυτες τις φιλοδοξιες τους. Αντιθετα πρεπει να κανουν οτι μπορουν για να τους εμποδισουν.

Πρεπει να αντισταθουμε στην πολεμοκαπηλη πολιτικη τους. Οι ελληνες και ελληνοκυπριοι εργαζομενοι και νεολαιοι πληρωσαν πολυ ακριβα τετοιες φιλοδοξιες και εξορμησεις των καπιταλιστων, στους πολεμους του '63 - '64, το '74 και συνεχιζουν να πληρωνουν και σημερα. Η εντατικοποιηση στο στρατο και τις εφεδριες εχει οδηγησει σε απανωτα θανατηφορα «ατυχηματα» στο στρατο και αυξηση των «αυτοκτονιων» στις σκοπιες.

Ακομα τα τεραστια ποσα που ξοδευονται για στρατιωτικους εξοπλισμους πληρωθηκαν με νεες φορολογιες, με αυξηση της «εισφορας για την αμυνα» και περικοπες κοινωνικων παροχων. Τωρα θελουν να καταργησουν την ΑΤΑ, να παγωσουν τις συμβασεις, να αυξησουν το ωραριο και γενικα να κτυπησουν το βιοτικο επιπεδο της εργατικης ταξης και να της φορτωσουν τα βαρη των εξορμησεων τους. Με τα 170 εκατομυρια που θα ξοδευτουν για την συμμετοχη της ελληνοκυριακης πλευρας στον «ενιαιο αμυντικο χωρο» οι στρατιωτικοι εξοπλισμοι θα φτασουν στο 14% του Α.Ε.Π. ποσοστο που θα ειναι το ψηλοτερο στην Ευρωπη. Τα μισα μονο απο αυτα θα ηταν αρκετα για να μειωθουν στο μισο οι μαθητες στις ταξεις των γυμνασιων και λυκειων, να στεγαστουν οι φοιτητες του πανεπιστημιου και να χτιστουν νοσοκομεια και νοσηλευτικα κεντρα σε ολοκληρη την Κυπρο.

Για τους καπιταλιστες ομως και την κυβερνηση τους, ειναι αλλες οι προτεραιοτητες. Να αρπαξουν τις «χρυσες ευκαιριες» που τους προσφερει η βρωμικη, ιμπεριαλιστικη νεα ταξη, που σκορπα τον πολεμο και τον θανατο απο το Ιρακ, μεχρι τη Σομαλια και τη Γιουγκοσλαβια.

Η εργατικη ταξη και οι οργανωσεις της, πρεπει να φραξουν τον δρομο σ' αυτη την επιλογη της κυβερνησης του Κληριδη και των ελληνοκυπριων και ελληνων καπιταλιστων. Πρεπει να τους αντισταθουμε σε ολα τα μετωπα, στα σωβινιστικα συλλαλητηρια και την αποκαταστaση του φασιστα Γριβα και του τουρκοφαγου Γιωρκατζη, στην καταπατηση των εργατικων καταχτησεων, στις επιθεσεις εναντια στην νεολαια και το μαθητικο και φοιτητικο κινημα. Καθε νικη μας σε αυτα τα μετωπα θα ειναι και ενα ακομη εμποδιο στην υλοποιηση του «νεου δογματος» και των εξορμησεων του ελληνικου και ελληνοκυπριακου καπιταλισμου σε βαρος των εργαζομεων στη Κυπρο, την Ελλαδα, την Τουρκια και τη γυρω περιοχη.

Ντινος Αγιομαμιτης

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΒΟΣΝΙΑ

Καμια συνεργασια με τα γερακια του πολεμου

Το παρακατω κομματι ειναι αναδημοσιευση απο την Εργατικη Αλληλεγγυη, τη βδομαδιατικη εφημεριδα της ΟΣΕ αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα.

Τα αεροπλανα του ΝΑΤΟ με τις επιδρομες τους στη Βοσνια εκαναν ενα ακομα βημα στην κλιμακωση του πολεμου της Πρωην Γιουγκοσλαβιας. Καταρρεει ο μυθος οτι η Δυση «τριζοντας τα δοντια» προσπαθει να φερει την ειρηνη στα Βαλκανια. Στην πραξη αποδεικνυεται για αλλη μια φορα οτι οι «ειρηνευτικες» επεμβασεις του ΟΗΕ διαιωνιζουν αυτο τον αδικο πολεμο και απειλουν να τον απλωσουν σε ενα νεο πιο φρικτο γυρο.

Κι ομως ο Ανδρεας Παπανδρεου, συνεχιζοντας την εμπλοκη που ξεκινησε η Νεα Δημοκρατια, ετοιμαζεται να παει στην Αμερικη για να σφιξει το χερι του Κλιντον. Η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ δεν τολμαει να ξεκοψει απο τις βαρβαροτητες των συμμαχων της, γιατι περιμενει απ' αυτους υποστηριξη εναντια στα Σκοπια. Πιασμενη στο δοκανο της εθνικιστικης εξορμησης σε βαρος της γειτονικης Δημοκρατιας της Μακεδονιας, αναζηταει πλατες και συνεχιζει τη συνεργασια με τα γερακια του ΝΑΤΟ που δειχνουν τα δοντια τους στη Βοσνια.

Φαυλος κυκλος

Το ΝΑΤΟ λεει οτι τα αεροπλανα του χτυπησαν σερβικα τανκς που πολιορκουν το Γκοραζντε για να προστατεψει τον πληθυσμο και να επιβαλει την τηρηση της «ειρηνευτικης διαδικασιας|». Λεει ψεματα. Το Γκοραζντε πολιορκειται απο το στρατο του Καρατζιτς εδω και δυο χρονια. Οι 65.000 κατοικοι του φτασανε στο σημειο να τρωνε τα φυλλα απο τα δεντρα για να σωθουν απο την πεινα. Οποιος τολμησει να βγει στα γυρω χωραφια για τροφη κινδυνευει να σκοτωθει απο τα πυρα των ελευθερων σκοπευτων που συμπληρωνουν το φονικο εργο των τανκς και των πυροβολων. Ειναι μια απο τις πολλες φρικαλεες πολιορκιες που γινονται στις πολεις και στα χωρια της Βοσνιας και ολες επαναλαμβανουν τα ιδια εγκληματα. Οι τρεις στρατοι - των Σερβων, των Κροατων και των Μουσουλμανων - εναλλασονται στον εγκληματικο ρολο του πολιορκητη.

Ομως οι ηγετες της Δυσης δεν δινουν δεκαρα για τα θυματα του πολεμου. Δικο τους ηταν το σχεδιο για δημιουργια «καντονιων» που εδωσε το πρασινο φως σε ολους τους πολιορκητες. Τωρα το ειρηνευτικο σχεδιο δεν λεγεται πια Βανς-Οουεν αλλα Ρεντμαν-Τσουρκιν. Η Ρωσια πηρε πιο ενεργο ρολο σε συγκριση με την ΕΟΚ, αλλα η λογικη της «ισορροπιας του τρομου» αναμεσα στους εθνικους εκκαθαριστες δεν αλλαξε.

Μετα την εκστρατεια στο Σεραγεβο που επεβαλαν μαζι με το ΝΑΤΟ και η Ρωσια, οι μεγαλες δυναμεις του Καρατζιτς ερριξαν το βαρος τους στις αλλες μικροτερες πολιορκιες για να τις «αποτελειωσουν». Αλλα και ο Ιζεμπεκοβιτς, ενισχυμενος απο τη νεα συμμαχια με την Κροατια που του μαγειρεψε ο Κλιντον, αρχισε προετοιμασιες για εαρινη αντιπαραθεση. Αντι για «ισορροπια δυναμεων» οι επεμβασεις του ΟΗΕ εβαλαν τις βασεις για ενα νεο γυρο συγκρουσεων και ετσι ενα νεο γυρο επεμβασεων του ΝΑΤΟ που τρεχει να δειξει οτι εχει τον ελεγχο της καταστασης.

Απεμπλοκη

Σ΄αυτο το φαυλο κυκλο του αιματος ειναι βουτηγμενος και ο ελληνικος καπιταλισμος με τη συμμετοχη του στην ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ και τις δικες του εξορμησεις για να εξασφαλισει τον ελεγχο στα Σκοπια. Ο Μητσοτακης και ο Σαμαρας ξεκινησαν αυτο το βρωμικο παιχνιδι και ο Παπανδρεου το συνεχιζει αντι να το ξηλωσει. Διαβλεποντας οτι η ζυγαρια γερνει προς τις ΗΠΑ σαν κορυφαια δυναμη για το ρολο του «ειρηνοποιου», ο Παπανδρεου βαφτισε τον Κλιντον «σωφρονα» και πηγαινει να τον συναντησει την ωρα που τα αμερικανικα μαχητικα σκορπανε βομβες. Αντι να κλεισει τη Βαση στο Ακτιο και να αποσειρει το «Κουντουριωτης» απο την Αδριατικη η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ διεκδικει πιο μεγαλο ρολο στο ΝΑΤΟ, εγκατασταση νεων Στρατηγειων του στην Ελλαδα και αναγνωριση της Αθηνας σαν μεσολαβητη στις σχεσεις ΝΑΤΟ - Αλβανιας και ΝΑΤΟ - Βουλγαριας.

Ο δρομος για την ειρηνη δεν περναει μεσα απο τετοιες συνεργασιες με τα γερακια του πολεμου. Πρεπει με τις κινητοποιησεις μας να απαιτησουμε την απεμπλοκη απο αυτο το γαϊτανακι. Να δειξουμε οτι προτιμαμε τη φιλια των γειτονων μας απο την «αλληλεγγυη» των μεγαλων Δυναμεων. Να στειλουμε μηνυμα ειρηνης στους εργατες των γυρω χωρων απαιτωντας να κλεισουν οι βασεις και να ανοιξουν τα συνορα. Γιατι μονο η αλληλεγγυη των εργατων μπορει να βαλει τερμα στο σφαγειο στρεφοντας την ενωμενη οργη της εναντια στους πολεμαρχους και του ΝΑΤΟ και των ντοπιων κυριαρχων ταξεων.

ΔΙΕΘΝΗ

ΙΤΑΛΙΑ

Σημαντικα μαθηματα απο τις εκλογες

Μερικες εκατονταδες φασιστες τραμπουκοι γιορτασαν στην Ρωμη, τα αποτελεσματα των τελευταιων ιταλικων βουλευτικων εκλογων, χαιρετιζοντας τον αρχηγο τους Φινι με φασιστικα και ρατσιστικα συνθηματα.

Η "Συμμαχια για την Ελευθερια" ενωσε δεξιους, ακροδεξιους και φασιστες, και κερδισε την πλειοψηφια στο νεο ιταλικο κοινοβουλιο. Κορμος της δεξιας συμμαχιας, ειναι το κομμα του μεγιστανα των μεσων μαζικης επικοινωνιας Συλβιο Μπερλουσκονι, "Φορτσα Ιταλια" που κατεβηκε στις εκλογες μαζι με την ακροδεξια ρατσιστικη "Ληγκα του Βορρα" και την νεοφασιστικη "Εθνικη Συμμαχια".

Δημαγωγια

Ο Μπερλουσκονι και οι συμμαχοι του, ο Μποσι της Ληγκας και ο Φινι των νεοφασιστων, κερδισαν τις εκλογες δινοντας δημαγωγικες υποσχεσεις οτι θα λυσουν τα προβληματα απο την οικονομικη και πολιτικη κριση που κτυπα την Ιταλια.

Τα τελευταια δυο χρονια τα παραδοσιακα κομματα, που κυβερνησαν την Ιταλια απο το τελος του δευτερου παγκοσμιου πολεμου, οι συντηριτικοι χριστιανοδημοκρατες και οι σοσιαλιστες, εχουν καταρρευσει γιατι δεν μπορεσαν να δωσουν απαντησεις στα προβληματα που αντιμετωπιζει η χωρα. Ακομα μια σειρα απο σκανδαλα αποκαλυψαν οτι το συνολο σχεδον των παραδοσιακων πολιτικων ειναι βυθισμενοι μεχρι το λαιμο στην διαφθορα.

Ο Μπερλουσκονι κερδισε τις εκλογες αφου εκμεταλλευτηκε το πολιτικο χαος που ακολουθησε τις αποκαλυψεις των σκανδαλων. Χρησιμοποισε μεσα μαζικης επικοινωνιας, τηλεοπτικα καναλια, εφημεριδες και περιοδικα, που ελεγχει, για να παρουσιαστει σαν καθαρος απο την διαφθορα, σαν καποιος που μπορουσε να προσφερει μια καινουργια αρχη.

Υποσχεθηκε ενα "οικονομικο θαυμα" που θα μπορουσε να εξασφαλισει σε ολους ενα καλυτερο μελλον με λιγοτερους φορους και δουλεια για τους ανεργους.

Η Αριστερα

Αλλα αυτος που, κυριολεκτικα, χαρισε τη νικη στον Μπερλουσκονι ηταν η αριστερα, η "Συμμαχια για την Προοδο" του Οκετο. Την ωρα που η ανεργια, η φτωχια και τα μετρα της κυβερνησης του Τσαμπι χτυπουσαν τη εργατικη ταξη, η αριστερα προτεινε τον Τσαμπι σαν νεο πρωθυπουργο.

Ο υπουργος οικονομικων της κυβερνησης του Τσαμπι που ηταν ο εμπνευστης του προγραμματος λιτοτητας που εφαρμοζει η κυβερνηση με ιδιωτικοποιησεις, μαζικες απολυσεις και περικοπες, συμπεριλαμβανοταν στις λιστες υποψηφιων της αριστερας.

Σαν απαντηση στην κινδυνολογια του Μπερλουσκονι για "κομμουνιστικο" κινδυνο η "Συμμαχια για την Προοδο" προσπαθουσε να καθησυχασει τους καπιταλιστες οτι δεν αποτελει απειλη για τα συμφεροντα τους. Οι σοσιαλιστες και οι πρωην κομμουνιστες στηριξαν τις ιδιωτικοποιησεις και τις περικοπες στις θεσεις εργασιας.

Η πολιτικη της αριστερας απομακρυνε τον κοσμο και αφησε ελευθερη την δεξια να δινει ψευτικες υποσχεσεις. Μπροστα σε δυο πολιτικους σχηματισμους με τοσο ομοια πολιτικη πολλοι ψηφοφοροι προτιμησαν το πρωτοτυπο του Μπερλουσκονι παρα το αντιγραφο που προτεινε η αριστερα.

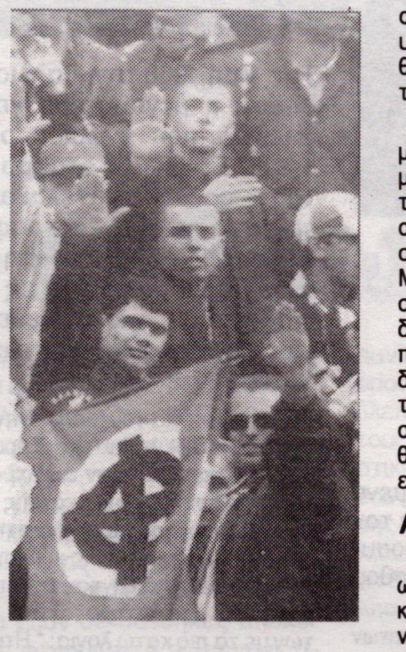

Δεν μπορει ο Μπερλουσκονι

Ο Μπερλουσκονι και η δεξια σημερα πανηγυριζουν την νικη τους αλλα το μελλον τους δεν ειναι καθολου σιγουρο. Ο πληθωρισμος και η ανεργια βρισκονται στα υψη και η κυβερνηση ξοδευει περισσοτερα απο αυτα που παιρνει απο τους φορους.

Γι'αυτο οι καπιταλιστες θελουν να επιβαλουν περισσοτερους φορους στους εργαζομενους. Σχεδιαζουν νεες επιθεσεις εναντια στους μισθους και πιο πολλες απολυσεις εργαζομενων, περικοπες στην υγεια και τις κοινωνικες παροχες.

Ο Μπερλουσκονι δεν μπορει αλλα ουτε και θελει να ικανοποιησει τις υποσχεσεις που εδωσε και συντομα θα αναγκαστει να δειξει το πραγματικο του προσωπο σαν καπιταλιστας.

Η υποστηριξη των σημερινων συμμαχων του ειναι αμφιβολη. Πριν ακομα να ανακοινωθουν τα τελικα αποτελεσματα η δεξια συμμαχια ετριζε απο της διαφωνιες αναμεσα στους συνεταιρους. Ο ηγετης της Ληγκας, Μποσι, δηλωνε οτι δεν μπορουσε να συνεργαστει με τους φασιστες και δεν ηθελε τον Μπερλουσκονι για πρωθυπουργο. Η Ληγκα θελει να διαχωρισει το πλουσιο βορρα απο τον φτωχο νοτιο και να δημιουργησει ενα ομοσπονδιακο κρατος. Αντιθετα το φασιστικο κομμα θελει ενα ενωμενο και ισχυρο κρατος.

Η Εργατικη Ταξη

Τα αποτελεσματα των τελευταιων εκλογων στην Ιταλια ειναι μια καθαρη προειδοποιηση για τον καθενα μας γιατι δειχνουν οτι η αριστερα και το εργατικο κινημα δεν ωφελουνται αυτοματα μεσα απο την κοινωνικη και οικονομικη κριση του καπιταλισμου αλλα χρειαζεται η αριστερα να προβαλει σαν εναλλαχτικη προταση στην κριση και την διαφθορα.

Το χειροτερο ειναι οτι για πρωτη φορα στην Ευρωπη μετα απο τον δευτερο παγκοσμιο πολεμο οι φασιστες θα παρουν μερος σε μια κυβερνηση. Ωστοσο η φασιστικη απειλη μπορει ακομα να αντιμετωπιστει. Η δυναμη των φασιστων νταηδων δεν ειναι αρκετα μεγαλη ωστε να μπορεσουν να κτυπησουν την αριστερα και τις εργατικες οργανωσεις. Η κινητοποιηση της εργατικης ταξης μπορει να τους συντριψει.

Οι ιταλοι εργατες αντιμετωπισαν με τους δικους τους αγωνες τις επιθεσεις της κυβερνησης εναντια στα βιωτικο τους επιπεδο, καθως το πολιτικο κατεστημενο της χωρας κατερρεε κατω απο το βαρος της κρισης και των σκανδαλων. Το 1992 εγινε μεγαλη γενικη απεργια που ταρακουνησε την Ιταλια. Πριν απο ενα χρονο εγινε μια σειρα απο περιφεριακες γενικες απεργιες. Ωστοσο η ηγεσια των συντεχνιων και η κοινοβουλευτικη αριστερα απετυχαν να δωσουν νικηφορα προοπτικη στις εργατικες κινητοποιησεις.

Η κυβερνηση που θα σχηματησει η ιταλικη δεξια θα ειναι αδυνατη. Το παραδειγμα της Γαλλιας, οπου η δεξια κυβερνηση που θριαμβευσε πριν ενα χρονο στις εκλογες αντιμετωπιζει σημερα ενα κυμα κινητοποιησεων και απεργιων δειχνει οτι η εργατικη ταξη και η νεολαια μπορουν να αντισταθουν με επιτυχια στα προγραμματα λιτοτητας που θελουν να της επιβαλουν οι κυβερνησεις. Ακομα παραπανω η εμπειρια του εργατικου κινηματος στην Ελλαδα δειχνει οτι μπορουν και να τις ανατρεψουν οπως εκαναν με τον Μητσοτακη.

Σταυρος Σιδερας

ΗΠΑ

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΦΟΡΤΗΓΑΤΖΗΔΩΝ

Γυρω στους 75.000 οδηγοι φορτηγων και φορτωτες, μελη μιας απο τις σημαντικοτερες συντεχνιες των ΗΠΑ, κατεβηκαν σε απεργια. Ειναι η μεγαλυτερη απεργια που οργανωσε η Συντεχνια Μεταφορεων (γνωστη σαν Teamsters) τα τελευταια 15 χρονια.

Η συντεχνια κηρυξε την απεργια μετα την απαιτηση των 22 μεγαλυτερων εταιρειων μεταφορων να υπογραφουν νεα συμβολαια. Τα νεα συμβολαια προνοουν απολυσεις χιλιαδων εργατων λογω περικοπων, την εργοδοτηση με βαση την μερικη απασχοληση και τον περιορισμο των συνδικαλιστικων δικαιωματων.

Η απεργια εξελιχτηκε με μεγαλη ταχυτητα οταν στις αρχες Απριλη, οι λιμενεργατες στους σταθμους της Τακομα και Οκλαντ αποφασισαν να συμπαρασταθουν στους απεργους.

Η απεργια βαζει σε δοκιμασια τη νεα ηγεσια της Συντεχνιας που εκλεγηκε, με την υποσχεση να δημιουργησει ενα δημοκρατικο συνδικατο που να παλευει πιο δυναμικα για τα συμφεροντα των εργαζομενων στις οδικες μεταφορες.

Απο τα τελη της δεκαετιας του '70 οι φορτηγατζηδες βρισκονται στο στοχαστρο των εργοδοτων που προχωρησαν σε σημαντικες περικοπες.

Απο την πλευρα τους οι ηγετες της συντεχνιας με τις συμφωνιες που εκλεισαν με τους εργοδοτες εκαμαν μεγαλες παραχωρησεις στα μεροκαματα και στα οφεληματα των εργατων.

Προσφατα η απεργια των φορτηγατζηδων της διεθνους εταιριας μεταφορων, της UPS, εδειξε την διαθεση τους για αγωνα. Ομως το δεξιο κομματι της ηγεσιας των Teamsters που ειναι προσκειντται στην παλια διεφραρμενη ηγεσια, που ως γνωστο ειχε σχεσεις με την μαφια, καταφερε να σπασει την απεργια και να καλεσει τους εργατες να επιστρεψουν στις δουλειες τους.

Μετα απο μια περιοδο αγωνων με παρομοια καταληξη, η απεργια των φορτηγατζηδων φανερωνει τη δυνατοτητα για μαχητικη αντισταση απο την πλευρα των αμερικανων εργατων εναντια στους εργοδοτες.

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ

Ανταποκριση του ALI SAFFET, μελους της οργανωσης Sosyalist Isci, αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Τουρκια

Οι δημοτικες εκλογες στην Τουρκια τον περασμενο Μαρτη φωτισαν με τον πιο εντονο τροπο το σταυροδρομι στο οποιο βρισκεται η χωρα. Ειτε η εργατικη ταξη θ'αντιπαλεψει την προσπαθεια που γινεται να πληρωσει αυτη τα σπασμενα της βαθυτερης κρισης στην Τουρκια απο το 1980 ή, στις επομενες γενικες εκλογες το 1996, στην εξουσια θ'αναρριχηθει το ισλαμικο Κομμα Ευημεριας.

Εστω κι αν το συνολο των ψηφων που εξασφαλισε το Κομμα Ευημεριας του εδωσαν την τριτη θεση, ειναι ο μεγαλος νικητης των προσφατων εκλογων. Ειχε τη μεγαλυτερη αυξηση στα ποσοστα του, πλησιαζοντας το 20%, κατι που ξεπερασε και τις ιδιες τις προσδοκιες του Ερμπακαν. Πιο σημαντικα, το Κομμα Ευημεριας εβγαλε δημαρχους σε 28 απο τα 76 αστικα κεντρα της χωρας, μεταξυ των οποιων συγκαταλεγονται και η Ισταμπουλ και η Αγκυρα.

Χαμενος

Ο μεγαλος χαμενος των εκλογων ηταν το Σοσιαλδημοκρατικο Λαϊκο Κομμα του Ινονου. Το γεγονος δεν πρεπει να προκαλει καμμια εκπληξη μιας και οι Σοσιαλδημοκρατες συγκυβερνουν απο το 1991. Μοιραζονται επομενως και την ευθυνη για την πολιτικη και τα μετρα που παιρνει η κυβερνηση: Τη βαναυση καταστολη των Κουρδων, την καταστροφικη οικονομικη πολιτικη και την αποτυχια της κυβερνησης να κανει πραξη τις προεκλογικες της εξαγγελιες για εκδημοκρατικοποιηση. Εχοντας ετσι αποξενωσει τους παραδοσιακους τους υποστηρικτες - δηλ. τους εργατες και τους φτωχους των πολεων - οι Σοσιαλδημοκρατες εχασαν ενα πολυ σημαντικο μερος των ψηφοφορων τους, εξασφαλιζοντας στις προσφατες εκλογες ενα αξιοθρηνητο 12%.

Ειναι φανερο οτι τους ψηφους που εχασαν οι Σοσιαλδημοκρατες τους καρπωθηκε το Κομμα Ευημεριας καθως επισης και το φασιστικο ΜΗΡ που ανεβασε απειλητικα το ποσοσστα του στο 10%, εκλεγοντας δημαρχους σε 7 πολεις. Ετσι τωρα οι ισλαμιστες μαζι με τους φασιστες παιρνουν γυρω στο 30% των ψηφων κι ελεγχουν 35 δημαρχεια.

Οπως στην Ιταλια, αυτη η κατασταση ειναι αποτελεσμα της βαθιας απογοητευσης με τα παραδοσιακα κομματα της Δεξιας αλλα και της πληρης αποτυχιας των Σοσιαλδημοκρατων να προσφερουν μια εναλλακτικη προοπτικη, μετατρεποντας αυτη την απογοητευση σε υποστηριξη για το κομμα τους.

Η μεγαλη μαζα των φτωχων στις πολεις και στην επαρχια, ακομα και κομματια της εργατικης ταξης, εστρεψαν τις ελπιδες τους σ'αυτο που θεωρησαν σαν τη ριζοσπαστικοτερη εναλλακτικη προταση.

Ειναι εκατομμυρια οι ανθρωποι που εχουν συνθλιβει κυριολεκτικα κατω απο το βαρος της οικονομικης κρισης. Οι Κουρδοι εχουν επιπροσθετα ν'αντιμετωπισουν την κλιμακωση της καταστολης και του σωβινισμου. (Ας μη ξεχνουμε οτι στην Ισταμπουλ απο τα 10 εκατομμυρια κατοικους της το 1,5 εκατ. ειναι Κουρδοι). Τα τρια παραδοσιακα κομματα (το Κομμα του Ορθου Δρομου, το συγκυβερνον Σοσιαλδημοκρατικο και το Κομμα της Μητερας Πατριδας) δεν εχουν να προσφερουν καμμια ελπιδα σ'ολα αυτα τα εκατομμυρια.

Λιτοτητα

Μολις μια βδομαδα μετα τις δημοτικες εκλογες η κυβερνηση εξαγγειλε ενα νεο προγραμμα λιτοτητας που περιλαμβανει την αυξηση των τιμων μεχρι και κατα 100% για μια σειρα απο βασικα ειδη οπως το ψωμι και τα καυσιμα. Το προγραμμα προβλεπει την αμεση ιδιωτικοποιηση των πιο κερδοφορων κρατικων επιχειρησεων (που θα σημανει την απολυση δεκαδων χιλιαδων εργατων) και το κλεισιμο των "προβληματικων" επιχειρησεων οπως τα ανθρακωρυχεια του Ζογκουλνταк και τη βιομηχανια σιδηρου και χαλυβα στο Καραμπουκ. Προβλεπει επισης το παγωμα των μισθων στο δημοσιο τομεα, που ετσι κι αλλοιως υστερουν εδω και χρονια απεναντι στους ρυθμους αυξησης του πληθωρισμου.

Οσο κι αν φαινεται απιστευτο, οι Σοσιαλδημοκρατες διαλεξαν να παραμεινουν στην κυβερνηση προσθετοντας και την δικη τους υπογραφη σ'αυτα τα μετρα. Ουσιαστικα ετσι εχουν υπογραψει την θανατικη τους καταδικη. Η δυστυχια και η αγανακτηση που προκαλει η πολιτικη της συγκυβερνησης σημαινει οτι ολο και περισσοτερος κοσμος θα εγκαταλειπει τα παραδοσιακα κομματα και θα στρεφεται προς το Κομμα Ευημεριας και τους φασιστες.

ΑντιστασηΜονο ενα πραγμα μπορει να εμποδισει την αναρριχηση του Κομματος Ευημεριας στην εξουσια. Η αντισταση των εργατων μπορει ν'ανατρεψει την απογοητευση και το κλιμα που επικρατει σημερα στη χωρα. Μπορει να δωσει στα εκατομμυρια των εξαθλιωμενων την πραγματικη αισθηση των δυνατοτητων που υπαρχουν για αντισταση στα μετρα της κυβερνησης. Ν'αναπτερωσει το ηθικο του κοσμου δινοντας τους μια πραγματικη γευση της δυναμης τους.

Ηδη εχουμε τα πρωτα δειγματα μιας τετοιας αντιστασης. Απο την πρωτη κιολας μερα που εξαγγελθηκαν τα μετρα λιτοτητας γινονται διαδηλωσεις κι απεργιες ιδιαιτερα στους χωρους που απειλουνται με ιδιωτικοποιηση. Οι εργατες του Καραμπουκ επιχειρησαν να πορευθουν προς την Αγκυρα αλλα στα μισα του δρομου τους εμποδισαν οι μηχανοκινητες μοναδες της αστυνομιας.

Ακομα και οι ατολμη ηγεσια της εργατικης συνομοσπονδιας ΤΟΥΡΚ-ΙΣ αναγκαστηκε να εκφρασει την αντιθεση της στα μετρα λιτοτητας με πολυ εντονο τροπο.

Την εντονη αισθηση απογοητευσης και ηττας που κυριαρχησε την επομενη των εκλογων διαδεχεται σημερα η οργη εναντια στην κυβερνηση και η διαθεση για αγωνα.

Σημερα η εργατικη ταξη με τους αγωνες της κρατα στα χερια της, οσο ποτε αλλοτε, την εναλλαχτικη προοπτικη στη βαρβαροτητα και την καθυστερηση.

ΟΙ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ

Η δεξια κυβερνηση της Γαλλιας αντιμετωπισε τον περασμενο μηνα την μεγαλυτερη εξεγερση μαθητων και νεολαιας απο τον Μαη 1968. Ο πρωθυπουργος Μπαλαντυρ αναγκαστηκε να αποσυρει το διαταγμα για τη μειωση του κατωτατου οριου μισθου (SMIC) για τους νεους.

Ο Μπαλαντυρ αναγκαστηκε να συναντησει αντιπροσωπεια των φοιτητων και των μαθητων που απεργουσαν. Ομως, ακομα κι αυτη η ταπεινωτικη υποχωρηση μπορει να μην αποδειχτει αρκετη για να κατευνασει τα πνευματα.

Η Σονια, μια απο τους εκπροσωπους των μαθητων που συναντησαν τον Μπαλαντυρ ειπε: "Ειπαμε στον Μπαλαντυρ οτι εχουμε τρια αιτηματα. Να αποσυρθει το διαταγμα για το SMIC, να επιστρεψουν οι δυο Αλγερινοι νεοι που συνεληφθησαν στη διαδηλωση και διωχτηκαν απο τη χωρα και να ελευθερωθουν ολοι οσοι συνεληφθησαν στη διαρκεια των κινητοποιησεων". Και προσθετει: "Του ειπαμε οτι αν δεν ικανοποιουνταν και τα 3 αιτηματα μας θα φευγαμε εκεινη τη στιγμη", πραγμα που εγινε.

Η κυβερνηση υποχωρησε μονο μετα απο μια δευτερη κινητοποιηση των 200.000 στο Παρισι σε διαστημα δυο βδομαδων.

Η Αντελιν, μαθητρια απο τη δυτικη Γαλλια ειπε χαρακτηριστικα: "Ειμαστε πολυ νεοι για να ψηφισουμε αλλα δεν ειμαστε πολυ νεοι για ν'απεργησουμε!".

Σε ολες τις πολεις Γαλλιας γινονταν σχεδον καθημερινα κινητοποιησεις απο δεκαδες χιλιαδες νεολαιους. Η εξεγερση δεν περιστραφηκε απλα γυρω απο το ζητημα του κατωτατου οριου μισθου.

Για δεκαδες χιλιαδες μαθητες το μελλον που ανοιγεται μπροστα τους ειναι η ανεργια. Συμφωνα με τα επισημα στοιχεια, ενας στους τεσσερεις νεους κατω των 25 χρονων ειναι σημερα ανεργος.

Η Λοης απο το Παρισι εξηγει: "Αυτο το κινημα ειναι αποτελεσμα της γενικης μας δυστυχιας. Κουραστηκαμε να μας χαρακτηριζουν σαν τη γενια που δεν ενδιαφερεται για τιποτα".

Η πολη της Λυων αναδειχθηκε σαν "η πρωτευουσα του αγωνα". Οι διαδηλωσεις που εγιναν εκει ηταν οι μεγαλυτερες που ειδε η πολη απο το 1968.

Ο μισητος υπουργος εσωτερικων, Πασκουα, απειλησε τους "βιαιους" διαδηλωτες με σκληρες ποινες, μεχρι και 7χρονη φυλακιση. Τα γαλλικα ΜΜΑΔ φροντισαν ετσι ωστε οι κινητοποιησεις να καταληξουν στη βια. Οι απειλες ομως δεν καταφεραν να εμποδισουν την εξεγερση. Καθημερινα χιλιαδες μαθητες συγκεντρωνονταν στην κεντρικη πλατεια της Λυων για ν'αντιμετωπισουν τα ΜΜΑΔ. Ενας μαθητης εκφραζοντας την αγανακτηση της νεολαιας ειπε: *"Εχουμε βαρεθει τους παντες και τα παντα - την ανεργια, το σχολειο, τους μπατσους"*.

Στα πανεπιστημια οι φοιτητικες ενωσεις καλεσαν τους φοιτητες να παρουν μερος στις κινητοποιησεις ενω οι ηγετες των συντεχνιων υποχρεωθηκαν να υποστηριξουν τις διαμαρτυριες εναντια στο "νεανικο κατωτατο οριο μισθου". Αντιπροσωπειες απο διαφορους χωρους δουλειας πηραν μερος στις διαδηλωσεις.

Αυτη η νικη της νεολαιας ανεβασε και την αυτοπεποιθηση των εργατων. Οι απεργιες των σιδηροδρομικων, των οδηγων λεωφορειων και του μετρο παρελυσαν τη συγκοινωνια στο Παρισι στα μεσα του Απριλη. Η απεργια ηταν μερος μιας γενικοτερης κινητοποιησης που καλεσε η συντεχνια CGT εναντια στα μετρα που προσπαθει να επιβαλει η κυβερνηση στις συγκοινωνιες, που θα σημαινουν χειροτερες συνθηκες δουλειας και αυξηση στα κομιστρα. Οι συντεχνιες των εργαζομενων στις υπηρεσιες υγειας εχουν ηδη καλεσει κινητοποιησεις στις αρχες του Μαη εναντια στις περικοπες.

Οι μαχητικοι αγωνες της νεολαιας καταφεραν να γονατισουν την κυβερνηση Μπαλαντυρ που μολις πριν ενα χρονο κερδισε με διαφορα τις εκλογες. Αξιζει να σημειωθει οτι το δικαστηριο τελικα υποχρεωθηκε να θεωρησει παρανομη την απελαση των δυο Αλγερινων και να ζητησει την αμεση επιστροφη τους στη χωρα.

ΠΙΣΟΓΥΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΦΑΣΙΤΩΝ

Η εξεγερση της νεολαιας - μαυροι και λευκοι ενωμενοι εναντια στην κυβερνηση της δεξιας - ηταν ενα γερο χαστουκι για τους ρατσιστες. Ηταν σιγουρα ενα χτυπημα για τους φασιστες του Λεπεν.

Ομως οι φασιστες εξακολουθουν να αποτελουν απειλη στη Γαλλια. Εξασφαλισαν ενα 10% των ψηφων στις δημοτικες εκλογες που εγιναν τον περασμενο μηνα και που πιο προσφατα εξελεξαν δικο τους δημαρχο στην πολη της Τουλων.

Σημερα οσο ποτε αλλοτε, υπαρχει αναγκη να μετατραπουν οι δυνατοτητες που φανηκαν μεσα απο τις προσφατες κινητοποιησεις της νεολαιας και των εργατων σε ενα κινημα που συστηματικα θα ξεσκεπαζει και θα συγκρουεται με τους φασιστες.

ΜΑΗΣ 1

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡ

Τον Μαη 1968 στη Γαλλια ξεσπασε η μεγαλυτερη γενικη απεργια που γνωρισε ο κοσμος. Στηθηκαν οδοφραγματα, οι εργατες κατελαβαν τα εργοστασια και τα γραφεια. Συμφωνα με ενα αυτοπτη μαρτυρα, εκεινες τις μερες "κυριαρχουσε η απολυτη ελευθερια". "Δεν υπηρχαν ουτε εργοδοτες, ουτε αφεντικα".

Το φαντασμα του Μαη κυνηγα και σημερα τ'αφεντικα της Ευρωπης. Χαρακτηριστικα, οταν τον περασμενο Οκτωβρη οι εργατες της Αιαρ Φρανς απεργησαν εναντια στην κυβερνηση, υπουργος της κυβερνησης του Μπαλαντυρ εξηγησε την υποχωρηση της στα αιτηματα των εργατων με τα πιο κατω λογια: " Ηταν μια εξεγερση που ομοια της δεν ξαναδαμε απο το 1968".

Φοιτητες

Στο αποκορυφωμα της εξεγερσης του Μαη 68, ο προεδρος της Γαλλιας Ντε Γκωλ εγκατελειψε μυστικα την χωρα. Αργοτερα ο πρωθυπουργος της χωρας, Ζωρζ Μπομπιντου παραδεχτηκε οτι ο Ντε Γκωλ πιστεψε πως οι εργατες ειχαν νικησει: *"Θεωρωντας οτι το παιχνιδι ειχε χαθει, αποφασισε να παραιτηθει απο την πολιτικη"*.

Η εξεγερση δεν ξεκινησε απο τους εργατες αλλα απο τους φοιτητες και τον αγωνα τους για καλυτερες συνθηκες διδασκαλιας και την καταργηση καποιων απηρχαιωμενων, συντηρητικων πανεπιστημιακων κανονισμων.

Η κυβερνηση αποφασισε στις αρχες του Μαη να καταστειλει τον αγωνα των φοιτητων στελνοντας την αστυνομια να κλεισει το πανεπιστημιο της Σορβονης στο Παρισι.

Ακομα και οι φοιτητες που παρεμεναν μεχρι εκεινη τη στιγμη παθητικοι θεατες, ενωθηκαν τωρα με τους αλλους αγωνιστες για να δωσουν την μαχη με την αστυνομια. Εκεινη η νυχτα εμεινε γνωστη σαν "η νυχτα των οδοφραγματων".

Στις 10 Μαη, καθως η αστυνομια επιχειρουσε ν'αποκοψει ολοκληρες περιοχες του Παρισιου, 30.000 φοιτητες ξεχυθηκαν στους δρομους και εστησαν οδοφραγματα για να δωσουν την μαχη. Η αστυνομια επιτεθηκε με γκλοπ και δακρυγονα. Οι φοιτητες απαντησαν με πετρες. Οι μαχες στους δρομους μαινονταν για ωρες.

"Ηταν χιλιαδες αυτοι που βοηθησαν", θυμαται καποιος που πηρε μερος στις συγκρουσεις. "Γυναικες, εργατες, περαστικοι, ανθρωποι που ηταν με τις πυτζαμες τους, σχηματιζαν ανθρωπινες αλυσιδες για να μεταφερουν πετρες, ξυλα και σιδερα".

Οι αρχες απαγορευσαν στα κρατικα τηλεοπτικα και ραδιοφωνικα καναλια να καλυψουν τα γεγονοτα. Ιδιωτικοι ομως σταθμοι μετεδιδαν ζωντανα τις μαχες, στιγμη προς στιγμη. Ανθρωποι απ'ολο το Παρισι αρχισαν να μαζευονται στις περιοχες οπου γινονταν οι συγκρουσεις.

"Η αστυνομια επιτιθεται, επιχειρει να διαλυσει τα οδοφραγματα", ακουγοταν η φωνη ενος σχολιαστη. "Οι φοιτητες αντεπιτιθενται, η αστυνομια υποχωρει... Ετοιμαζονται τωρα να επιτεθουν". "Οι κατοικοι της περιοχης ριχνουν αντικειμενα απο τα παραθυρα τους. Η αστυνομια απαντα ριχνοντας δακρυγονα μεσα στα διαμερισματα".

Η υπεροχη αντισταση των φοιτητων αναγκασε τελικα την αστυνομια να υποχωρησει. Την επομενη το πρωϊ, ο Μπομπιντου ανακοινωσε οτι θ'ανοιγε ξανα το Πανεπιστημιο. *"Προτιμησα να δωσω τη Σορβονη στους φοιτητες, παρα να τους δω να την παιρνουν μονοι τους με την βια"*, ομολογησε αργοτερα.

Ηταν ομως αργα. Η αντισταση των φοιτητων εδωσε φωτια στο θυμο εκατομμυριων εργατων. Οι ηγετες των συντεχνιων, βλεποντας πως ειχε διαμορφωθει το κλιμα, καλεσαν στις 13 Μαη 24ωρη γενικη απεργια και διαδηλωση την ιδια μερα εναντια στην αστυνομικη βια.

Οι γραφειοκρατες ηγετες των εργατων ηθελαν ν'αποφυγουν καθε μορφη δυναμικου αγωνα. Ελπιζαν οτι καλωντας αυτη τη διαδηλωση θα εδιναν τελος σ'αυτη την ιστορια.

Το μεγεθος της ανταποκρισης του κοσμου εξεπληξε τους παντες. Στη διαδηλωση πηραν μερος πανω απο 1 εκατομμυριο. Να τι εχει να πει καποιος που συμμετειχε στη διαδηλωση: *"Καθε εργοστασιο, καθε χωρος δουλειας εκπροσωπουνταν στη διαδηλωση. Σιδηροδρομικοι, ταχυδρομικοι, μεταλλεργατες, πωλητριες, ηλεκτρολογοι, τραπεζικοι, γκαρσονια, οδοκαθαριστες, οδηγοι λεωφορειων, δασκαλοι..."*. Το πανω που βρισκοταν στην κορυφη της διαδηλωσης εγραφε: "Φοιτητες, Καθηγητες, Εργατες, Αλληλεγγυοι". "Η νικη βρισκεται στους δρομους" ηταν το συνθημα που κυριαρχουσε.

Εργατες

Οι προσδοκιες και των συντεχνιακων ηγετων και της κυβερνησης οτι αυτη η διαδηλωση θα εκτονωνε την κατασταση εξανεμιστηκαν.

Μια ελαχιστη σπιθα πυροδοτησε μια ακομη μεγαλυτερη εκρηξη. Οι εργατες στην Sud Aviation εδω και καιρο εκαναν καθε Τριτη μια 15λεπτη σταση εργασιας για να ικανοποιηθουν καποια αιτηματα τους. Εκεινη την Τριτη ομως, μετα την 15λεπτη σταση ενα κομματι των εργατων αποφασισε να μην ξαναπιασει δουλεια. Αρχισαν να διαδηλωνουν γυρω απο το εργοστασιο, κλεινοντας τον διευθυντη μεσα στο γραφειο του. Μεχρι το βραδυ το εργοστασιο ειχε καταληφθει απο 2.000 εργατες.

Την επομενη, οι εργατες στο εργοστασιο της Renault στη Ρουεν εμαθαν τα νεα για την καταληψη και γυρω στους 200 απ'αυτους αρχισαν να διαδηλωνουν εξω απο το γραφειο του δικου τους διευθυντη. Αυτος αρνηθηκε να τους συναντησει. Με τη σειρα τους λοιπον εφραξαν τις εισοδους του εργοστασιου, καταλαμβανοντας το.

Η εξεγερση ξαπλωθηκε πολυ γρηγορα. Εργατες σ'ολη τη χωρα αρχισαν να καταλαμβανουν τα εργοστασια και τους χωρους δουλειας τους. Οι νεοι εργατες, που συχνα δεν ηταν ουτε μελη των συντεχνιων, μπηκαν επικεφαλης στον αγωνα.

Καθε νεο δελτιο ειδησεων ανακοινωνε και νεες καταληψεις. Φτανοντας στο τελος της βδομαδας, ολα

ΑΝΟΙΧΤΗ Σ

26 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠ
ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΟ

11 ΜΑΗ
Λαϊκη Σκην

1968

ΓΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

τα εργοστασια της αυτοκινητοβιομηχανιας και τα περισσοτερα ναυπηγεια, σιδηροδρομοι και βιομηχανιες αεροπλανων καταληφθηκαν απο τους εργατες. Τη Δευτερα οι τραπεζες, τα τυπογραφεια, οι ασφαλιστικες εταιρειες και τα πολυκαταστηματα κατεβηκαν επισης σε απεργια.

Σε λιγοτερο απο δυο βδομαδες, 10 εκατομμυρια εργατες βρισκονταν σε απεργια. Οι καταληψει γενικευθηκαν. Οι ποδοσφαιριστες κατελαβαν τα κεντρικα γραφεια της γαλλικης Ομοσπονδιας Ποδοσφαιρου, ενω οι χορευτριες κατελαβαν το περιφημο καμπαρε Folies Bergeres.

Στη Sud Aviation, απ'οπου αρχισαν οι καταληψεις, οι εργατες κλειδωσαν μεσα τους διευθυντες για 15 μερες υποχρεωνοντας τους ν'ακουουν διαρκως τη Διεθνη - τον υμνο της ενοτητας της παγκοσμιας εργατικης ταξης.

Ενωμενοι

Η κυβερνηση και οι υποστηρικτες της ειχαν μεινει αναυδοι. Η ενοτητα των εργατων ειχε διαλυσει παλιους διχασμους και προκαταληψεις. Οι ξενοι εργατες συμμετειχαν στις απεργιακες φρουρες, και οταν το απεργιακο κυμα ειχε υποχωρησει τον Ιουνη, στη Renault οι απεργιες συνεχιζονταν για να εμποδισουν την απολυση ξενων εργατων.

Οταν ενας απο τους ηγετες των φοιτητων, ο Ντανιελ Κον-Μπεντιτ, αποκηρυχτηκε απο την δεξια σαν "ανεπιθυμητος γερμανοεβραιος", 50.000 εργατες και φοιτητες διαδηλωσαν στο Παρισι φωναζοντας "Ειμαστε ολοι γερμανοεβραιοι - Ειμαστε ολοι ανεπιθυμητοι".

Η πολη Ναντ ηταν το καλυτερα οργανωμενο κεντρο της εξεγερσης. Οι εργατες δημιουργησαν μια κεντρικη απεργιακη επιτροπη που ανελαβε τον ελεγχο και την διανομη των τροφιμων και των καυσιμων.

Η κυβερνηση προσπαθουσε τωρα απεγνωσμενα να σωθει προσφεροντας 35% αυξηση στο κατωτατο οριο μισθου. Οι συντεχνιακοι ηγετες προσπαθησαν να περασουν την προταση στα μελη τους αλλα οι εργατες ηταν ανενδοτοι.

Σταδιακα ομως οι ηγετες των συντεχνιων καταφεραν να φερουν το κινημα κατω απο τον ελεγχο τους. Οι επαναστατικες σοσιαλιστικες οργανωσεις στη Γαλλια ηταν πολυ μικρες για να εχουν μια καθοριστικη επιδραση

Θα ερθει η στιγμη που αυτη η οργη θα ξεσπασει και παλι σ'ανοιχτη εξεγερση. Εκεινη τη στιγμη, ο αριθμος των σοσιαλιστων επαναστατων που θα εχουν ξεκαθαρα επιχειρηματα και θα σπρωχνουν το κινημα μπροστα, αμφισβητωντας την εξουσια των αφεντικων αλλα και ολους τους εργατοπατερες που θα επιδιωκουν την συνθηκολογηση, θα ειναι καθοριστικος.

Δαφνος Οικονομου

ΕΥΖΗΤΗΣΗ

Ο ΤΟΝ ΜΑΗ '68
ΣΤΗ ΠΑΛΗ
ΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΩΡΑ 8μμ
νη Καϊμακλι

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

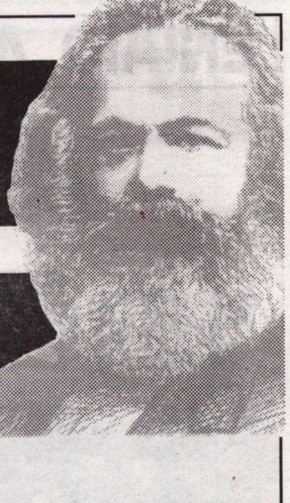

φταιει η ανθρωπινη φυση;

Πολεμοι, εθνικες συγκρουσεις και καταστροφες συγκλονιζουν πολλα μερη του πλανητη. Εκατομυρια ανθρωποι παιρνουν το δρομο της προσφυγιας για να γλυτωσουν απο εθνικα ξεκαθαρισματα, ρατσιστικες και φυλετικες διωξεις και διακρισεις. Εκατονταδες εκατομυρια ζουν σε συνθηκες απολυτης φτωχειας ή πεθαινουν απο πεινα την ιδια ωρα που εκατομυρια τονοι τροφιμων καταστρεφονται ή μενουν αχρησιμοποιητα στις αποθηκες. Εκατομυρια εργαζομενοι, κυριως νεολαιοι ριχνονται στην ανεργια μεσα στις ιδιες τις αναπτυγμενες χωρες στην καρδια της Ευρωπης και την Αμερικη

Η ανθρωπινη φυση ειναι η ευκολη εξηγηση για το ποιος φταιει για ολα αυτα. Οι ανθρωπος ειναι απο τη φυση του απληστος, μας λενε οι οπαδοι αυτου του επιχειρηματος, θελει να εξουσιαζει, ειναι εγωιστης και μονο για τον εαυτο του νοιαζεται. Οτι και να γινει, λενε ο κοσμος θα συνεχισει να ειναι ο ιδιος, παντα θα γινονται πολεμοι, παντα θα υπαρχουν οι απο πανω και οι απο κατω.

Ειναι ενα επιχειρημα που κλονιζει ακομα και πολλους αριστερεους που θα ηθελαν να δουν μια καλυτερη κοινωνια, αλλα απογοητευμενοι απο την καταρρευση των χωρων του κρατικου καπιταλισμου, δεν πιστευουν οτι μπορει να πραγματοποιηθει.

Ομως οπως και να εξετασουμε τη συμπεριφορα των ανθρωπων, ακομα και στη σημερινη κοινωνια, ολα αυτα αποδειχνονται λαθεμενα.

Υπαρχουν βεβαια πολλα παραδειγματα απληστειας και φιλοδοξιας μεσα στη κοινωνια που ζουμε και κυριως μεσα στην αρχουσα ταξη, μεσα στους καπιταλιστες. Ακομα και οι απλοι ανθρωποι μπορει να συμεριφερνονται ετσι μεσα σε μια κοινωνια, τον καπιταλισμο, που με ολες του τις δυναμεις ενθαρρυνει την απληστια, τον ανταγωνισμο και τη φαγωμαρα, αλλα ταυτοχρονα υπαρχουν απειρα παραδειγματα αυτοθυσιας, γενναιοτητας και αφοσιωσης, ιδιαιτερα μεσα στους απλους εργαζομενους. Ανθρωποι που θυσιαζουν τις ζωες τους για να σωσουν αλλους, ανθρωποι που θυσιαζονται για την ιδεολογια και τα ιδανικα τους.

Υπαρχει ανθρωπινη φυση αλλα δεν εχει καμια σχεση με την απληστια τον ατομικισμο και τον εγωισμο οπως προσπαθουν να μας πεισουν. Αυτα ειναι η «απανθρωπη φυση» του καπιταλισμου. Οι ιδιοι οι καπιταλιστες το βλεπουν αυτο και οταν σχεδιαζουν τους αρπαχτικους και ιμπεριαλιστικους πολεμους τους, προσπαθουν να κερδισουν την υποστηριξη της κοινης γνωμης κρυβοντας τους πισω απο δικαια και ευγενη συνθηματα. Δεν λενε στο κοσμο παμε να ληστεψουμε, να αρπαξουμε, να σφαξουμε, να καταχτησουμε, να υποταξουμε αλλους λαους αλλα μιλουν ταχα για «αμυντικους πολεμους» και προσπαθουν να τους παρουσιαζουν με καποια «δικαιη» αφορμη.

Η ανθρωπινη φυση δεν ειναι κατι το μονιμο, το αιωνιο, αλλα ειναι κατι που αλλαζει. Οπως ελεγε και ο Μαρξ «οι ιδεες των ανθρωπων, οι αποψεις και οι αντιληψεις τους, η συνειδηση τους με δυο λογια, αλλαζει, με καθε αλλαγη στις υλικες συνθηκες της υπαρξης τους, των κοινωνικων τους σχεσεων και τις κοινωνικης ζωης τους». Αλλαζει αναλογα με τον τροπο που εξασφαλιζουν τις βασικες τους αναγκες, τη στεγη, το φαγητο, το ντυσιμο τους.

Αυτο μπορουμε να το δουμε με το ποσο διαφορετικοι ηταν οι τροποι που εχουν χρησιμοποιησει οι ανθρωποι μεσα στην ιστορια τους για να εξασφαλισουν αυτες τις αναγκες και ποσο διαφορετικες ηταν οι ιδεες τους καθε φορα. Θεσμοι που σημερα θεωρουνται φυσικοι και αυτονοητοι δεν ηταν παντα ετσι. Στη πρωτογονη κομμουνιστικη κοινωνια που η εξασφαλιση των βασικων υλικων αναγκων γινονταν μεσα στο κοινοβιο, ουτε η μονογαμια ηταν γνωστη, ουτε φυσικα η ατομικη ιδιοκτησια, ουτε κανενας μιλουσε για μητρικο ενστικτο αφου η ανατροφη των παιδιων ηταν ευθυνη ολοκληρου του κοινοβιου. Στην αρχαια Αθηναϊκη δημοκρατια η ομοφυλοφιλια οχι μονο ηταν αποδεχτη αλλα θεωρουνταν σαν η ανωτερη μορφη ερωτα.

Η ιδεα μιας ανθρωπινης φυσης "σταθερης" και "αναλλοιωτης" ειναι απλα ενα ψεμα. Αυτο μπορουμε να το δουμε ακομα και τωρα σε καθε κινηση της εργατικης ταξης. Σε ενα εργοστασιο, σε ενα γραφειο, που οι εργαζομενοι σε «ομαλους» καιρους ο καθενας κοιταει τον ευατο του ή ακομα ασχολουνται με το κουτσομπολιο, και αλλα ανταγωνιστικα, οταν ξεσπα μια απεργια τοτε γινονται, συντροφοι και αδελφια και καταλαβαινουν πως ο ενας στηριζεται στον αλλο. Αποκτουν την αισθηση της συλλογικοτητας και της δυναμης τους.

Δεν εχει περασει πολυς καιρος απο τοτε που οι διαφοροι αστοι ιδεολογοι και αλλοι, μιλουσαν για την εξατομικοποιημενη, αδιαφορη και εκφυλισμενη εργατικη ταξη των αναπτυγμενων χωρων και σημερα βρισκομαστες μπροστα σε ενα ξεσπασμα απο μαζικες και μαχητικες κινητοποιησεις εκατομυριων εργατων στην καρδια της Ευρωπης.

Στη Γερμανια οι «πειθαρχιμενοι» εργατες-ρομποτ οπως ηθελαν να παρουσιαζουν τους γερμανους εργαζομενους οργανωσαν τις μεγαλυτερες απεργιες και κινητοποιησεις που γνωρισε η Γερμανια τις τελευταιες δεκαετιες και απειλουν να ανατρεψουν την πολιτικη λιτοτητας του Κολ.

Στη Γαλλια οι εργαζομενοι στην AIR FRANCE αναγκασαν τον Μπαλαντυρ να υποχωρησει απο το προγραμμα απολυσεων που ηθελε να τους επιβαλει, ενω αυτοι που αποκαλουσαν «αδιαφορη» και «εκφυλισμενη» νεολαια τον αναγκασε να αποσυρει το νομοσχεδια για μειωση των μισθων προσληψης των νεων.

Ακομα και στην πρωην Γιουγκοσλαβια, εκει που θελουν να μας παρουσιασουν οτι ολα τα σκεπαζει ο «εθνικος και θρησκευτικος φανατισμος» εμφανιζεται αντιπολεμικο κινημα. Εργαζομενοι και απλοι ανθρωποι, Σερβοι, Κροατες, Μουσουλμανοι εκφραζουν την αγανακτηση τους για τη φρικη αυτου του πολεμου με κινητοποιησεις, διαδηλωσεις, απεργιες και μαζικες λιποταξιες. Στην ιδια την Ελλαδα διπλα απο τα εθνικιστικα συλλαλητηρια και τις πολεμοχαρες κραυγες του Παπαθεμελη εμφανιζονται και οι αντιπολεμικες διαδηλωσεις με συνθηματα εναντια στη συμμετοχη της Ελλαδας στο πολεμο και τον αποκλεισμο της Δημοκρατιας της Μακεδονιας.

Μεσα στην κινηση της η εργατικη ταξη, μεσα απο την προσπαθεια της να αλλαξει την κοινωνια αλλαζει και τον ευατο της. Ξεφορτωνεται πολλα απο τα σκουπιδια, τις αντιδραστικες αντιληψεις και ιδεες που της φορτωνει η αστικη ταξη και γινεται ικανη οχι μονο να ανατρεψει την παλια κοινωνια, τον καπιταλισμο, αλλα και για να χτισει μια νεα, ανωτερη κοινωνια, τον σοσιαλισμο.

Δεν υπαρχει λοιπον καμια ανθρωπινη φυση που να μενει σταθερη και αναλιωτη και που ευθυνεται για τις πολεμους, τις καταστροφες και την φτωχεια. Αυτος που ευθυνεται ειναι ο καπιταλισμος, η κοινωνια της απληστειας, και του ατομικισμου.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

ΑΠΟ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΣΤΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Η αποφαση του Υπουργειου Παιδειας να εφαρμοσει το θεσμο του Ενιαιου Λυκειου, το εχει φερει αντιμετωπο κυρια με τους καθηγητες της Τεχνικης και Επαγγελματικης εκπαιδευσης, και τους γονεις.

Το Ενιαιο Λυκειο (Ε.Λ.) ειναι η ενοποιηση της λυκειακης με την τεχνικη και επαγγελματικη εκπαιδευση στις δυο τελευταιες ταξεις του Λυκειου. Θα προηγουνται τεσσερα χρονια κοινης εκπαιδευσης οπως τα σημερινα Γυμνασια και μετα θα εχουν καποια κοινα μαθηματα και καποια αλλα που θα επιλεγουν οι ιδιοι οι μαθητες.

Υπαρχει ομως αρκετη συγχιση ακομα για το τι θα ειναι το Ε.Λ. και ιδιαιτερα μεσα στους μαθητες. Καποιοι απο αυτους μαλιστα το βλεπουν με καλο ματι γιατι πιστευουν οτι με το Ε.Λ. θα απαλλαγουν απο ανιαρα μαθηματα και θα εχουν την δυνατοτητα και το χρονο να ασχοληθουν με τα μαθηματα που τους ενδιαφερουν.

Ποια ομως ειναι η πραγματικοτητα; Τι κρυβεται πισω απο αυτη τη νεα μεταρρυθμιση στα σχολεια; Θα κερδισουν οι μαθητες απο αυτη ή θα αποδειχθει για μια ακομα φορα οτι οι αλλαγες που θελει το Υπουργειο Παιδειας, δεν εχουν καμια σχεση ουτε με τα ενδιαφεροντα των μαθητων, ουτε με ξαλαφρωμα του αναλυτικου προγγραματος, ουτε με τα συμφεροντα των εκπαιδευτικων.

μεταρρυθμιση της κρισης

Το Υπουργειο Παιδειας ισχυριζεται οτι με το νεο θεσμο θελει να δωσει στους μαθητες γνωσεις που να τους ενδιαφερουν περισσοτερο και να τους βοηθουν στον επαγγελματικο τους προσανατολισμο. Στην πραγματικοτητα ομως ο νεος θεσμος επιβαλλεται απο τις οικονομικες συνθηκες και τις αναγκες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου που αντιμετωπιζει την χειροτερη του κριση εδω και πολλα χρονια.

Με το νεο θεσμο η κυβερνηση θελει να σπασει την προκαταληψη που υπαρχει για την τεχνικη και επαγγελματικη εκπαιδευση και να στρεψει τους μαθητες εκει που υπαρχουν αναγκες για τις επιχειρησεις των ελληνοκυπριων καπιταλιστων. Τα τελευταια χρονια οι μαθητες των τεχνικων σχολων μειωνονται συνεχως και επεσαν στο 19% για το 1992, ενω οι μαθητες στα Λυκεια που ακολουθουν τον συνδιασμο Σ4 των ΛΕΜ, που ειναι το παλιο εμπορικο μειωθηκε απο 32% που ηταν το '83-'84 σε 17,8%.

Με το Ε.Λ. το Υπουργειο ελπιζει ακομα να περιορισει τον αριθμο αυτων που θα πηγαινουν για σπουδες. Η νοτια Κυπρος ειναι η 3η χωρα σε αριθμων φοιτητων σε αναλογια με τον πληθυσμο. Το 50% των αποφοιτων λυκειων πηγαινουν ειτε πανεπιστημιο ειτε κολλεγιο. Η κυβερνηση θελει να αλλαξει αυτη την εικονα. Σημερα ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος εχει αναγκη απο ειδικευμενους εργατες σε τεχνικα επαγγελματα και οχι τοσο απο πτυχιουχους.

Αυτο φαινεται ξεκαθρα και απο το προγραμμα που προτεινει το Υπουργειο Παιδειας. Οι περιοδοι των κοινων μαθηματων οπως πχ ελληνικα, ιστορια, αγγλικα, μαθηματικα, ειναι ελαχιστες σε σχεση με τα μαθηματα ειδικευσης. Οι δυνατοτητες για καποιους μαθητες να περασουν σε πανεπιστημια ειναι ανυπαρχτες αν δεν παρακολουθουν εντατικα φροντιστηρια, τα οποια βεβαια πρεπει να πληρωνουν οι ιδιοι. Καταλαβαινει κανεις τις οικονομικες δυνατοτητες που θα εχουν τα παιδια της εργατικης ταξης να μπουν σε πανεπιστημια.

Απο την αλλη με το Ε.Λ. η ιδια η επαγγελματικη εκπαιδευση υποβαθμιζεται. Καταργοντας τις Τεχνικες και Επαγγελματικες σχολες η Κυβερνηση ελπιζει να γλυτωσει αρκετα λεφτα. Σημερα καθε μαθητης τεχνικης σχολης στοιχιζει στο κρατος 2242 λιρες, ενω το αντιστοιχο ποσο για τα Λυκεια ειναι σχεδον το μισο, 1296 λιρες. Βεβαια η κυβερνηση δεν προκειται καταργοντας τις τεχνικες σχολες να αυξησει τα Ε.Λ. σε ισο αριθμο ή να φροντισει για υλικοτεχνικη υποδομη και εργαστηρια για ολους τους κλαδους σε ολα τα Λυκεια. Ειναι φανερο οτι πολλοι μαθητες θα αναγκαζονται να διαλεξουν κλαδους μονο απο αυτους που θα προσφερονται ή να αλλαζουν σχολειο, αν εχουν αυτη τη δυνατοτητα.

Ακομα η υποβαθμιση της τεχνικης και επαγγελματικης εκπαιδευσης θα τους αναγκαζει να παρακολουθησουν προσθετα μαθηματα, για να μπορεσουν να βρουν δουλεια με ενα υποφερτο μισθο. Ηδη για το σκοπο αυτο η κυβερνηση σκεφτεται να λειτουργησει Ινστιτουτα Επαγγελματικης Καταρτησης στα οποια θα φοιτουν για αλλα δυο χρονια οσοι θα θελουν περισσοτερη ειδικευση για ενα κλαδο. Η κυβερνηση θελει ετσι να δημιουργησει μια νεα διακριση για τους νεους εργαζομενους που θα ειναι υπο εκπαιδευση και θα πληρωνονται φυσικα πολυ λιγοτερο. Οπως δοκιμασε να κανει και ο Μπαλαντυρ στη Γαλλια.

Με αυτο τον τροπο ακομα θα καταφερει να δημιουργησει μια πιο ευελιχτη εργατικη δυναμη που να μπορει ευκολα να την στρεψει στους κλαδους εκεινους που υπαρχει αναγκη.

Το Ε.Λ. δεν εχει καμια σχεση ουτε με περισσοτερες γνωσεις, ουτε με καλυτερη μορφωση. Δεν εχει να προσφερει τιποτα στους μαθητες. Οι διακηρυξεις για δωρεαν παιδεια και ισες ευκαιριες στη μορφωση δεν ειναι παρα ψευτικα λογια που προσπαθουν να κρυψουν την προσπαθεια της κυβερνησης να μετατρεψει τα πανεπιστημια σε χωρους για τους λιγους, για τα παιδια της αρχουσας ταξης, και να μετατρεψει τους πολλους σε φτηνο εργατικο δυναμικο για τις επιχειρησεις και τα ξενοδοχεια των ελληνοκυπριων καπιταλιστων.

Ο νεος θεσμος δεν εχει να προσφερει τιποτα ουτε και στους καθηγητες. Αντιθετα η εφαρμογη του θα ειναι μια καλη ευκαιρια για την κυβερνηση να δοκιμασει να βαλει χερι στις καταχτησεις των εκπαιδευτικων, οπως κανει καθε φορα που εφαρμοζει ενα νεο θεσμο.

αντισταση

Οι μαθητες και οι εκπαιδευτικοι πρεπει να αντισταθουν σε αυτο το θεσμο. Να συντονισουν τον αγωνα τους και μαζι με τους συνδεσμους γονεων να αντιδρασουν και να εμποδισουν την κυβερνηση να τον εφαρμοσει.

Αν η κυβερνηση ενδιαφερεται να αυξησει τις δυνατοτητες γνωσης των μαθητων, και να τους δωσει περισσοτερες ευκαιριες για μορφωση και δουλεια τοτε μπορει να μειωσει τον αριθμο των μαθητων στο μισο σε καθε ταξη. Ετσι και οι καθηγητες θα κανουν πιο ανετα τη δουλεια τους, και οι μαθητες θα μπορουν να παρακολουθουν τα μαθηματα και να μην εχουν αναγκη απο φροντηστηρια.

Η δημιουργια και αναγνωριση των μαθητικων συμβουλιων δινει σημερα στους μαθητες την δυνατοτητα να παλεψουν οργανωμενα εναντια στη καπιταλιστικη μεταρρυθμιση της Αγγελιδου. Η συντονισμενη δραση τους, μαζι με τις οργανωσεις των εκπαιδευτικων μπορει να ματαιωσει τα σχεδια της κυβερνησης και των καπιταλιστων. Η προσφατες μαθητικες κινητοποιησεις στη Γαλλια και προηγουμενα στην Ελλαδα ειναι το καλυτερο παραδειγμα.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ολες σχεδον οι συλλογικες συμβασεις που εληξαν τον Δεκεβρη του 1993, εχουν καταληξει σε αδιεξοδο.

Οι εργοδοτες δηλωνουν τελειως προκλητικα οτι, οχι μονο δεν δινουν αυξησεις, αλλα θελουν να βαλουν χερι στην ΑΤΑ, να αλλαξουν τη συμφωνια που εκαναν για το ωραριο και να παγωσουν τις συμβασεις για δυο χρονια. Θελουν με δυο λογια να καταργησουν την εννοια του κεκτημενου δικαιωματος.

Οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες θελουν να φορτωσουν τα βαρη της καπιταλιστικης τους κρισης στις πλατες των εργαζομενων και δειχνουν το πιο αγριο και σκληρο τους προσωπο. Αυτο εγινε φανερο απο πολυ νωρις. Ηδη ο Ζηβαναρης πριν ενα μηνα δηλωνε σε μια δημοσιογραφικη διασκεψη οτι *«οι εργοδοτες εχουν θεσει στοχους και θα τους πετυχουν οσος χρονος και αν χρειασθει και οποιες θυσιες και αν κανει η εργοδοτικη πλευρα»*.

Αυτη τη στιγμη προσπαθουν να διασπασουν το εργατικο κινημα και να διαπραγματευτουν χωριστα για τον καθε κλαδο την ΑΤΑ, τις συλλογικες συμβασεις, και το ωραριο. Ετσι εχουν ξεκινησει πρωτα με τους οικοδομους που ειναι ενας απο τους πιο δυνατους κλαδους, ελπιζοντας οτι με τους υπολοιπους μετα θα ειναι πιο ευκολα τα πραγματα.

Μπροστα σε αυτη την κατασταση η ηγεσια των συντεχνιων κρατα σταση αναμονης και δηλωνει ετοιμη να διαπραγματευτει ακομα και την ΑΤΑ *«μεσα στα πλαισια ενος ευρυτερου κοινωνικου συμβολαιου»*.

Αυτη η υποχωρητικοτητα ομως το μονο που κανει ειναι να ανοιγει την ορεξη των καπιταλιστων παραπανω. Ηδη η υποχωρηση της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας να υποβαλει φετος αιτηματα κατα 70% χαμηλοτερα απο τις προηγουμενες συμβασεις, το μονο που πετυχε ειναι να αδυνατισει την διαπραγματευτικη θεση της εργατικης ταξης και να δωσει το μηνυμα στους εργοδοτες οτι οι συντεχνιες μπορουν να υποχωρησουν και αλλο.

Την ιδια στιγμη που οι εργοδοτες συντονιζονται κατω απο την καθοδηγηση της ΟΕΒ για να κρατησουν παντου την ιδια σταση, η ηγεσια των συντεχνιων αφηνει τον καθε κλαδο να δωσει την μαχη χωριστα. Η απαντηση που πρεπει να παρει ο Ζιβαναρης και οι ομοιοι του της ΟΕΒ πρεπει να ειναι ενιαια απο ολοκληρο το συνδικαλιστικο κινημα, απο τους οικοδομους, τους μεταλλεργατες, τους εργατες της ενδυσης, τους δημοσιους και ημικρατικους υπαλληλους. Η ηγεσια των συνεχνιων πρεπει να αρνηθει να διαπραγματευτει για τον καθε κλαδο ξεχωριστα και να διαπραγματευτει για ολους μαζι.

Η επιθεση ειναι τοσο αγρια και συνολικη που χρειαζεται μια εξισου συνολικη και δυναμικη απαντηση. Οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν πρεπει να κανουν οτι εκαναν με το ωραριο πριν δυο χρονια, να κυρυξουν απεργια στο καθε κλαδο χωριστα και μονο στους εργοδοτες που δεν το εφαρμοζαν. Πρεπει να καλεσουν ολοκληρη την εργατικη ταξη σε ενιαιες κινητοποιησεις.

Η προσπαθεια για δημιουργια πανσυνικαλιστικης διασκεψης ειναι μια καλη αρχη και πρεπει να πετυχει. Αυτη την στιγμη η εργατικη ταξη χρειαζεται οχι μονο πανσυνδικαλιστικη διασκεψη αλλα ενα ενιαιο συνδικαλιστικο οργανο. Ειναι καιρος οι ηγεσιες των συντεχνιων να προσανατολιστουν στην δημιουργια μιας Γενικης Συνομοσπονδιας των Εργαζομενων στη Κυπρο.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

καλυτερες συνθηκες για το νοσηλευτικο προσωπικο σημαινουν καλυτερες υπηρεσιες και φροντιδα για τους ασθενεις

Ο κλαδος των νοσοκομων βρισκεται σε αναβρασμο. Σε Γ.Σ. αποφασισαν να προχωρησαν σε κινητοποιησεις και εξαγγελτηκαν απεργιακα μετρα που ανασταληκαν προσωρινα, μετα την καρδιακη προσβολη του Υπουργου Οικονομικων. Για τα προβληματα και τα αιτηματα των νοσοκομων μιλησαμε με την Ειρηνη Χ''Λοϊζου, μελος του Δ.Σ. των νοσοκομων

Απο την απεργια των νοσοκομων του '89. Τα περισσοτερα απο οσα συμφωνηθηκαν τοτε εμειναν στα χαρτια. Η κυβερνηση δινει μονο υποσχεσεις

Ας μου επιτραπει κατ'αρχην, προτου απαριθμησω τα προβληματα ενα ενα, να σκιαγραφησω σε γενικες γραμμες την δουλεια του νοσοκομου.

Υπαρχει μια διαχυτη πικρια στο νοσηλευτικο προσωπικο, γιατι ειναι πασιφανες πως η ολη προσφορα του, που αναγνωριζεται απο τον απλο κοσμο, που ετυχε να ζησει εμπρακτα την βοηθεια που προσφερουμε, απο κυβερνητικης πλευρας, πιστευω πως οτι λεγεται ειναι απλως ενας καταιγισμος λεξεων μεσα απο τις οποιες χανεται η ουσια.

Η ουσια βρισκεται στο γεγονος πως οι νοσοκομοι εργαζονται κατω απο σκληρες συνθηκες.

Η προσφορα μας ειναι ανεκτιμητη γιατι ειμαστε ο μονος κλαδος που ερχεται σε αμεση επαφη με τον ανθρωπο, που ζει τα προβληματα των ασθενων, αλλα και πολλες φορες γνωριζει τα κοινωνικα δραματα που ειναι αγνωστα στο κοινο. Γιατι ακριβως ο ρολος του νοσοκομου ειναι να προσφερει κοινωνικη υπηρεσια, ψυχολογικη συμπαρασταση στην ασθενη με πληρη εχεμυθεια.

Η σκληροτερη φαση της ζωης του ανθρωπου ειναι οταν ελθει αντιμετωπος με την αρρωστεια και τον θανατο. Αυτη την σκηρη φαση πρεπει να αντεπεξελθει ο νοσοκομος. Δεν αντιμετωπιζουμε απλως μια γραφικη εργασια και αψυχα χαρτια που στο κατω κατω αν καθυστερησει η διεκπαιρεωση τους δεν ειναι και τιποτα φοβερο. Ο νοσοκομος πρεπει να δρασει εγκαιρα επιδεξια και γρηγορα και χωρις λαθη. Η δουλεια μας δεν σηκωνει αναβολη. Δουλευουμε κατω απο καθημερινο αγχος και φοβερη πιεση ενω ερχομαστε καθημερινα σε επαφη με μικροβια, μεταδοτικες ασθενιες, και κινδυνους.

Σ'οτι αφορα την νυκτερινη βαρδια αυτη κι'αν σπαει κοκκαλα. Αρχιζει απο τις 7.0 το βραδυ μεχρι τις 7.0 το πρωϊ της αλλης ημερας. Οσο παιρνούν τα χρονια μετα απο καποιαν ηλικια δεν το αντεχεις με τιποτα.

Τα προβληματα μας λοιπον ειναι αυτα. Εχουν γινει διφορες συμφωνιες με την κυβερνηση για αυτα τα προβληματα αλλα η κυβερνηση τις παραβιαζει και δεν εφαρμοζει αυτα που συμφωνησαμε. Υπαρχουν και αλλα προβληματα που σημερα βρισκονται υπο συζητηση.

Το 1989 μετα απο ενα σκληρο απεργιακο αγωνα που κρατησε 17 ημερες καταφεραμε να κερδισουμε καποιες συμφωνιες σε διαφορα θεματα οπως την στελεχωση των διαφορων τμηματων και την αναδιαθρωση του νοσηλευτικου προσωπικου. Δηλαδη το καθε τμημα να εχει το αναγκαιο προσωπικο που χρειαζεται για να λειτουργησει. Οτι ενας θαλαμος για να δουλεψει πρεπει να εχει υπευθυνο, βοηθους υπευθυνους και νοσοκομους. Εγινε μια μελετη για το αναγκαιο προσωπικο που διαρκεσε δυο χρονια! Αυτη η μελετη καθοριζει ποσους χρειαζεται καθε θαλαμος ακριβως οπως ανεφερα πιο πανω. Αυτη η μελετη εγκριθηκε απο την προηγουμενη κυβερνηση αφου προταθηκε απο την ΜΕΠ.

Με την αλλαγη της κυβερνησης το νεο υπουργικο ενεκρινε την συμφωνια και κατεθεσε γι'αυτο σχετικο νομοσχεδιο. Μετα ομως οταν αποφασιστηκε η συγκροτηση της επιτροπης ελεγχου δαπανων αποσυρθηκαν ολα τα νομοσχεδια για επαναξιολογηση. Μαζι και το δικο μας. Επισης η συμφωνια του '89 προνοουσε οτι το καθε νεο τμημα που θα δημιουργειται θα προϋπολογιζεται τι προσωπικο χρειαζεται και να το προσλαμβανουν πριν ανοιξουν τα νεα τμηματα. Οταν ομως ανοιξε ο καρδιολογικος θαλαμος και το παιδοογκολογικο η συμφωνια δεν εφαρμοστηκε και προσληφθηκε προσωπικο πανω σε 15ημερη βαση. Τι σημαινει για το προσωπικο να εργαζεται σε 15ημερη βαση; Σημαινει οτι δεν δικαιουται αδεια ουτε καν αδεια ασθενιας! Τα δε χρονια υπηρεσιας του δεν αναγνωριζονται, πανε χαμενα.

Ενα αλλο θεμα για το οποιο εχουμε συμφωνια με την κυβερνηση ειναι το θεμα των μαθηματων αναβαθμισης για τους νοσοκομους. Ειχε συμφωνηθει πως η επιμορφωση των νοσοκομων θα προχωρουσε γιατι ετσι δεν εχουν και καμια πιθανοτητα προαγωγης, ομως τιποτα δεν εχει γινει.

Στα υπο συζητηση προβληματα, πρωτον αναφερω το θεμα της πενθημερης βδομαδας εργασιας και την αποζημιωση για την εργασια του Σαββατου. Υπαρχει συγκαταθεση απο μερους της κυβερνησης για το πρωτο αλλα υπο δυο προυποθεσεις. Πρωτον να μην απαιτηται επιπροθετο προσωπικο και δευτερο να μη μειωθουν οι ωρες εργασιας. Ουσιαστικα αυτοι οι δυο οροι κανουν την εφαρμογη της πενθημερης ανεφικτη.

Αλλο θεμα ειναι η μισθολογικη ανελιξη του προσωπικου. Δυστυχως η μαζα των νοσοκομων μενει στην κλιμακα Α7. Ομως η τετραετης μεταγυμνασιακη εκπαιδευση που χρειαζεται το νοσηλευτικο προσωπικο για την εργασια του το θετει σε ανιση μεταχειρηση σε σχεση με τους αλλους δημοσιους υπαλληλους.

Αλλο θεμα ειναι το ζητημα των ωφεληματων των υπαλληλων που εργαζονται με το συστημα της βαρδιας. Με βαση συστασεις της διεθνους οργανωσης εργασιας για τους εργαζομενους με το συστημα βαρδιας, διεκδικουμε μειωση των χρονων υπηρεσιας για πληρη συνταξη, απαλλαγη απο το νυκτερινο καθηκον μετα απο καποια ηλικια, οπως και των εγκυων απο τον πρωτο μηνα εγκυμοσυνης τους. Η συζητηση των θεματων αυτων εκκρεμει στην ΜΕΠ εδω και τρια χρονια!!

Για μας τα ωφεληματα αυτα ειναι πολυ σημαντικα. Η υπομονη μας εξαντλειται. Για μας η βελτιωση των συνθηκων δουλειας μας και η αξιοπρεπης αμοιβη μας σημαινει βελτιωση της υγειας και καλυτερη περιθαλψη για τους ασθενης. Παλευουμε οχι μονο για μας αλλα για βελτιωσεις που να εχουν αντικτηπο στην ποιοτητα της νοσηλειας των ασθενων και της υγειας γενικοτερα.

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ

ΟΙ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΗΝ ΟΡΕΞΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Η διευθυνση των Κυπριακων Αερογραμμων απειλει και εκβιαζει με τον πιο προκλητικο τροπο τους εργαζομενους στις Αερογραμμες. Μιλα για απολυσεις για ιδιωτικοποιηση μεχρι και διαλυση της εταιριας και επανασυσταση της απο την αρχη με νεους ορους εργασιας, αν οι εργαζομενοι δεν αποδεκτουν τα σχεδια της για περικοπες στα μεροκαματα και τα δικαιωματα τους.

Σ'αυτη την επιθεση, βρισκει στηριξη και συμμαχο την κυβερνηση, και την βουλη. Για να δωσει το δανειο των 50 εκ., που ζητα η εταιρια, η κυβερνηση απαιτα την εφαρμογη προγραμματος λιτοτητας και περικοπες. Χαρακτηριστικα στην συζητηση στην βουλη για την παραχωρηση της πρωτης δοσης του δανειου (25 εκ.), ο Γαλανος δηλωσε οτι, η βουλη ειναι διαθετημενη να στηριζει την εταιρια αρκει να κανει περικοπες.

Ολοι αυτοι ομως, οταν μιλουν για περικοπες αυτο που κοιταζουν ειναι τα μεροκαματα και τα δικαιωματα των εργαζομενων. Αλλωστε μερικα νουμερα για τους μισθους των διευθυντων της εταιριας, που δημοσιευτηκαν στο τυπο, σπανε πραγματικα κοκκαλα. Ποσά που οι εργαζομενοι μονο απο το ΠΡΟ-ΠΟ ή το ΛΟΤΟ μπορουν να ονειρευοντα οτι θα κερδισουν. Η προπαγανδα της εταιριας και της κυβερνησης θελει να μας πεισει οτι για τα προβληματα της εταιριας, φταινε οι εργαζομενοι. Τα ψηλα μεροκαματα, το υπεραριθμο προσωπικο, η χαμηλη παραγωγικοτητα κ.τ.λ. Ολ'αυτα ομως, ειναι χοντρα ψεματα.

Φταιει ο καπιταλισμος

Τα προβληματα των Κυπριακων Αερογραμμων οφειλωνται στον φοβερο ανταγωνισμο που υπαρχει αναμεσα στις αεροπορικες εταιριες και την παγκοσμια οικονομικη κριση. Την προιγουμενη περιοδο η διευθυνση των Κυπριακων Αερογραμμων επενδυσε τεραστια κεφαλαια στην επεχταση του στολου της για να μπορεσει να εξασφαλισει ενα μεγαλυτερο κομματι απο την επιβατικη κινηση στους προορισμους που ταξιδευει. Η οικονομικη κριση ομως και η αυξηση του ανταγωνισμου αναμεσα στις αεροπορικες εταιριες αντι να φερουν πιο πολλα κερδη, αφησαν στην εταιρια μεγαλα χρεη.

Η παγκοσμια οικονομικη κριση σημερα, επηρεαζει ολες τις αεροπορικες εταιριες. Τα αφεντικα των εταιριων στις διαφορες χωρες, προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στην πλατη των εργαζομενων. Σ'ολες τις χωρες η πολιτικη τους ειναι η ιδια. Απολυσεις, περικοπες στα μεροκαματα, χτυπηματα στα δικαιωματα των εργαζομενων, ιδιωτικοποιησεις. Η καθε εταιρια προσπαθει να κερδισει τον ανταγωνισμο με τις αλλες εταιριες και προσπαθει να μειωσει τα λειτουργικα της κοστα σε βαρος των εισοδηματων των εργαζομενων. Οι εργαζομενοι ομως σε τιποτα δεν φταινε για να πληρωσουν αυτοι, τους ανταγωνισμους και την κριση του συστηματος των αφεντικων. Δεν φταινε οι εργαζομενοι αν ο καπιταλισμος, το πολυδιαφημισμενο συστημα της ελευθερης αγορας, δημιουργει συνθηκες αγριου ανταγωνισμου και οδηγει σε ενα ξεφρενο κυνηγι του κερδους.

Ειναι ακριβως γι'αυτο το λογο που η πολιτικη των θυσιων απο μερους των εργαζομενων για το «καλο της εταιριας» ειναι μια αδιεξοδη πολιτικη. Η εταιρια δεν προκειται να «σωθει» με θυσιες απο τους εργαζομενους, γιατι την οικονομικη κριση δεν την προκαλουν οι εργαζομενοι αλλα ειναι αποτελεσμα της ιδια της φυσης του καπιταλιστικου συστηματος. Οσες θυσιες και να κανουν οι εργαζομενοι δεν υπαρχει καμια εγγυηση οτι στο τελος θα σωσουν ενα μερος απο το βιωτικο τους επιπεδο ή θα γλυτωσουν απο τις απολυσεις. Αντιθετα οι μικρες θυσιες σημερα θα φερουν τις πιο μεγαλες αυριο και στο τελος και τις απολυσεις.

Αντισταση

Οι πιλοτοι και η συντεχνια τους εκαναν αυτο το λαθος. Δεχτηκαν να παραχωρησουν μια σειρα απο ωφεληματα που ειχαν, στη βαση της λογικης οτι ετσι βοηθουν την εταιρια να ξεπερασει τα προβληματα που εχει. Υπολογιζεται οτι απο τις παραχωρησεις των πιλοτων η εταιρια θα γλυτωσει γυρω στο 1.5 εκατομμυριο. Αποτελεσμα αυτης της ταχτικης και των παραχωρησεων απο μερους των πιλοτων, δεν ηταν η λυση των προβληματων αλλα να ανοιξει η ορεξη της διευθυνσης της εταιριας και να ζητα ακομα πιο πολλα. Να απειλει και να εκβιαζει τους εργαζομενους με απολυσεις και ιδιωτικοποιησεις.

Οι αντιδρασεις απο μερους των πιλοτων εναντια στην συμφωνια, που τελικα περασε με οριακη πλειοψηφεια, οπως και οι αντιδρασεις των αεροσυνοδων, που δια βοης απερριψαν παρομοια συμφωνια, δειχνουν οτι η προοπτικη να δωθει σημερα μια δυναμικη απαντηση στις επιθεσεις και τις επιβουλες των αφεντικων της εταιριας πανω στις καταχτησεις των εργαζομενων ειναι πολυ ρεαλιστικη.

Αυτο που πρωτα και κυρια χρειαζεται να γινει ειναι ο συντονισμος αναμεσα στους εργαζομενους της εταιριας. Οι πιλοτοι, οι αεροσυνοδοι και οι υπολοιποι εργαζομενοι ειναι σημερα θυματα της ιδιας επιθεσης. Γι'αυτο χρειαζεται να ενωσουν τις δυναμεις τους για να μπορεσουν να την αντιμετωπισουν. Η ταχτικη, το καθε κομματι των εργαζομενων να διαπραγματευται ξεχωριστα με την εταιρια, ζημιωνει τους εργαζομενους και βοηθα την εταιρια να περασει την πολιτικη της.

Στην προσπαθεια και τον αγωνα να υπερασπιστουν τα μεροκαματα και τα δικαιωματα τους οι εργαζομενοι στις αερογραμμες μπορουν να αντλησουν παραδειγματα απο τους αγωνες των συναδελφων τους σ'αλλες χωρες. Κι'αν ειναι κατι που το χρωσταμε στους Γαλλους εργαζομενους της AIR-FRANCE, ειναι γιατι μας εδειξαν τον δρομο προς την νικη. Αυτο τον δρομο πρεπει να ακολουθησουν κι'εργαζομενοι στις Κυπριακες αερογραμμες γιατι αποδειχτηκε οτι ειναι ο μονος δρομος που μπορει να οδηγησει στην νικη.

Πετρος Μιχαηλ

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

τηλ. 02-349770

Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:

Ντινος Αγιομαμιτης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ | ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Οταν τα "Θυματα" παλευουν

Η ταινια *Φιλαδελφεια* ειναι βασισμενη σε μια πραγματικη ιστορια που συνεβηκε στην ομονυμη πολη της Αμερικης στα τελη της δεκαετιας του 1980. Η υποθεση του εργου ειναι ο αγωνας ενος νεαρου δικηγορου με AIDS, εναντια στις προκαταληψεις που αντιμετωπιζουν οι ομοφυλοφιλοι και οι φορεις του AIDS.

Ενα απο τα πιο σημαντικα στοιχεια της ταινιας ειναι οτι απεικονιζει τον ηρωα - ομοφυλοφιλο και με AIDS - οχι σαν αλλο ενα θυμα της αρρωστειας, ανημπορο και στο ελεος της μοιρας, αλλα, σαν ενα αγωνιστη.

Ο Μπεκετ ειναι ενας ανερχομενος νεαρος δικηγορος που εργαζεται για μια μεγαλη εταιρεια. Ειναι το χαϊδεμενο παιδι των μεγαλων αφεντικων που τον προωθουν στην κορυφη. Οταν ομως ανακαλυπτουν πως εχει AIDS, σχεδιαζουν την εξαφανιση καποιων εγγραφων και τον διωχνουν μεσα σε μια βδομαδα με το δικαιολογητικο πως η δουλεια του δεν ειναι ικανοποιητικη.

Απο εκει και μετα αρχιζει ο αγωνας του Μπεκετ για ν'αποδειξει πως η απολυση του ηταν αδικη και οτι ο πραγματικος λογος ηταν η ομοφυλοφιλια του και το AIDS. Η υποθεση καταληγει στα δικαστηρια και ο Μπεκετ κερδιζει τη μαχη. Για να φτασει μεχρι εκει ομως χρειαζεται ν'αντιμετωπισει τεραστια προβληματα. Το πιο σημαντικο ειναι οτι ειναι σχεδον αδυνατο να βρει ενα δικηγορο που να δεχτει να τον υπερασπιστει στο δικαστηριο.

Ομοφυλοφοβια!

Ο δικηγορος που τελικα δεχεται να τον αντιπροσωπευσει, κανει ο ιδιος μια πορεια μεσα στην ταινια που ξεκινα απο την αρχικη του αρνηση επειδη αντιπαθει τους ομοφυλοφιλους και γιατι φοβαται οτι θα κολλησει AIDS. Οι προκαταληψεις του και οι φοβοι του, που χαρακτηριζουν κι εκφραζουν μεγαλο αριθμο των ανθρωπων, μπαινουν σε δοκιμασια και αλλαζουν καθως γνωριζεται περισσοτερο με τον Μπεκετ. Αυτο ειναι αλλο ενα καλο στοιχειο της ταινιας.

Η ταινια δεν δινει απαντησεις για την καταπιεση των ομοφυλοφιλων, ουτε εξηγει τους λογους της εξαπλωσης του AIDS. Αλλα αντικρουει τις προκαταληψεις και το στερετοτυπο του ομοφυλοφιλου με ενα απλο τροπο που λειτουργει πολυ θετικα για την πλειοψηφια του κοσμου που δεν γνωριζουν οτι συναντησαν ομοφυλοφιλους και που δεν ειχαν επαφη με ατομα που εχουν AIDS.

Καταπιεση

Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι ο ιδιος ο Μπεκετ δεν αντιπροσωπευει τις εμπειριες των ομοφυλοφιλων της εργατικης ταξης. Η οικονομικη του ανεση τον προστατευει κατα πολυ απο την καταπιεση και την τρομοκρατια που ζουνε καθημερινα οι ομοφυλοφιλοι εργατες και εργατριες. Ομως, αν η οικονομικη ανεση καθε εβραιου ή μαυρου που δεχεται ρατσιστικες επιθεσεις ειναι αυτο που καθοριζει τον χαρακτηρα αυτων των επιθεσεων, τοτε θα καταληγαμε να λεμε πως οι πλουσιοι εβραιοι ή μαυροι δεν ειναι θυματα των ρατσιστων ενω οι φτωχοι ειναι.

Ζουμε σ'ενα συστημα οπου η οικογενεια παιζει κυριαρχο ρολο. Οι ομοφυλοφιλοι ειναι προκληση σε αυτη τη δομη και γι' αυτο υφιστανται την καταπιεση ειτε προερχονται απο την αστικη ειτε απο την εργατικη ταξη. Βεβαια, ενω για τους αστους ομοφυλοφιλους η καταπιεση μπορει πολλες φορες να ειναι μια ενοχληση για τους ομοφυλοφιλους της εργατικης ταξης ειναι οδυνηρες καθημερινες εμπειριες που αφορουν το συνολο της ζωης τους.

Ας μη ξεχνουμε πως μια επιθεση εστω και σε ενα μελος μιας καταπιεσμενης ομαδας αποτελει την αρχη για μαζικες επιθεσεις. Για το ποια πρεπει να ειναι η σταση μας το λεει καθαρα ο Λενιν: *"Οι αγωνιστες πρεπει ν'απαντουν σε ολες τις μορφες τυραννιας, καταπιεσης και βιας, ασχετο απο το ποια ταξη θιγεται".*

Τζενη Αλβανου

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ______________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ______________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

4/5
Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

11/5
Ο ΜΑΗΣ ΤΟΥ 68

18/5
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ

25/5
ΩΦΕΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΝΕΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ;

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΜΕΡΑ ΤΑΞΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΗΣ

Απο την πρωτομαγια του 1886, οταν οι εργατες σ'ολες τις πολεις των ΗΠΑ κερδισαν με το αιμα τους το οκταωρο, οι εργατες σ'ολο τον κοσμο καθιερωσαν την Πρωτομαγια σαν τη δικη τους μερα.

Απο τοτε, λευκοι και μαυροι εργατες, αντρες και γυναικες, ντοπιοι και ξενοι εργατες, εκδηλωνουν τη μερα αυτη την ετοιμοτητα τους να παλεψουν για τα κοινα τους συμφεροντα. Στελνουν το μηνυμα σ'ολους τους καπιταλιστες οτι η εργατικη ταξη ειναι η δυναμη εκεινη που μπορει να δωσει ενα τελος στο αδικο και βαρβαρο συστημα τους.

Φετος η Πρωτομαγια στη ν. Κυπρο γιορταζεται σε μια περιοδο οπου ολοι μιλουν για την αναποφευκτη ταξικη συγκρουση. Οι εργοδοτες εδειξαν τις προθεσεις τους, η κυβερνηση το ρολο που παιζει και μονο οι ηγεσιες των συντεχνιων "κανουν το παν" για να την αποφυγουν.

Η κυβερνηση Κληριδη μπορει να μην καταφερε ακομα καμμια σημαντικη νικη πανω στην εργατικη ταξη. Παρολα αυτα, οι επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης τους εναντια στο βιοτικο επιπεδο και της καταχτησεις των εργαζομενων οχι μονο δεν σταματησαν αλλα εντεινονται. Επικεντρο των επιθεσεων ειναι η ΑΤΑ, οι συλλογικες συμβασεις, το ωραριο και οι απολυσεις. Πλαϊ σ'αυτα ειναι η αποκατασταση των πραξικοπηματιων και η αναβιωση των ακροδεξιων εθνικιστων, του Γριβα, της Ενωσης και του "Ελλας-Ελληνων-Χριστιανων".

Η φετινη Πρωτομαγια

Η εργατικη Πρωτομαγια φετος βρισκει την εργατικη ταξη στην Ευρωπη αντιμετωπη με το βαθαιμα της οικονομικης κρισης και της καπιταλιστικης επιθεσης.

Ομως εκτος απο την κριση, η φετεινη Πρωτομαγια κουβαλαει μαζι της ολα εκεινα που την συμβολιζουν: **την εργατικη ενοτητα και την ταξικη παλη**.

Οι εργατες σ'ολη την Ευρωπη, με σκληρους, επιμονους και μαχητικους αγωνες αναγκασαν κυβερνησεις - που εμοιαζαν παντοδυναμες - να γονατισουν ή και να καταρρευσουν.

Στην Ισπανια, την Πορτογαλια, την Ιταλια και το Βελγιο εκατομμυρια εργατες κατεβηκαν σε γενικη απεργια. Στη Γερμανια εκατονταδες χιλιαδες εργατες κατεβηκαν σε απεργιες, ενω χιλιαδες φοιτητες διαδηλωσαν εναντια στις επιθεσεις εργοδοτων και κυβερνησης.

Στην Ελλαδα τα απανωτα και αδιακοπα κυματα εργατικων αγωνων, απεργιες, καταληψεις, διαδηλωσεις σημαδεψαν ολη την τριετια 1990-1993 αναγκαζοντας την κυβερνηση Μητσοτακη να καταρρευσει πριν συμπληρωσει τη θητεια της.

Στη Γαλλια η δεξια κυβερνηση του Μπαλαντυρ, που μολις πριν ενα χρονο κερδισε "θριαμβευτικα" τις εκλογες, γονατισε μπροστα στη μαχητικοτητα των εργατων, των αγροτων, των φοιτητων και της νεολαιας. Οι απεργοι της Αιαρ Φρανς με τις καταληψεις αεροδρομιων και τις κινητοποιησεις τους κερδισαν, δινοντας το παραδειγμα και στους υπολοιπους. Τον περασμενο μηνα οι μαχητικες διαδηλωσεις των φοιτητων και της νεολαιας αναγκασαν και παλι την κυβερνηση ν'ακυρωσει το διαταγμα για μειωση του κατωτατου οριου μεροκαματων.

Πολλες φορες στο παρελθον ε/κ και τ/κ εργατες παλεψαν μαζι για τα ταξικα τους συμφεροντα. Αυτες τις εμπειριες ειναι που χρειαζεται να θυμηθει η εργατικη ταξη σημερα

Στη ν. Κυπρο ομως τα πραγματα φαινονται να ειναι διαφορετικα.

Παρολο που η διαθεση πολλων εργαζομενων να δωσουν μια απαντηση σ'αυτες τις επιθεσεις υπαρχει, δεν εχουμε δει ακομα αναλογους εργατικους αγωνες και κινητοποιησεις μ'εκεινες στις χωρες της Ευρωπης.

Εργατικοι αγωνες στην Κυπρο

Μια αρκετα διαδομενη αντιληψη, που την συμμεριζονται πολλοι στη Ν.Κυπρο, λεει οτι "οι εργαζομενοι εδω τα δεχονται ολα" και οτι "τιποτα δεν μπορει να γινει".

Το ποσο λαθεμενη ειναι αυτη η αντιληψη φαινεται απο την ιδια την παραδοση των εργατικων αγωνων στη Κυπρο που ξεκινησαν απο την δεκαετια του 1920. Απο τους μεγαλυτερους αγωνες εκεινης της περιοδου ξεχωριζει η απεργια 6.000 εργατων στον Αμιαντο το 1929. Η δεκαετια του 1930 με την οικονομικη κριση, σημαδευτηκε απο σκληρους εργατικους αγωνες παρα το καταπιεστικο καθεστως της αποικιοκρατιας και τη βαρβαροτητα της αστυνομιας. Τετοια ηταν η απεργια των 3.000 ελληνων και τουρκων μεταλλωρυχων της Λευκας (1936) και η απεργια των Κτιστων Λευκωσιας που κερδισε το 8ωρο (1939).

Η δεκαετια του 1940 ηταν η πιο πλουσια και μαχητικη περιοδος του εργατικου κινηματος. Αποκορυφωμα υπηρξε η χρονια 1948 με τις μεγαλυτερες εργατικες κινητοποιησεις, συγκρουσεις με την αστυνομια και τους απεργοσπαστες. Οπως ηταν η απεργια των αμιαντωρυχων που κρατησε 1 μηνα και η απεργια των 1200 οικοδομων που κρατησε 3 μηνες. Η απεργια ομως που συγκλονησε ολοκληρη την Κυπρο ηταν εκεινη των 2.000 ελληνων και τουρκων μεταλλωρυχων της ΚΜΕ και που κρατησε 124 μερες.

Ξανα στο προσκηνιο

Μπορει οι σελιδες της ιστοριας του εργατικου κινηματος στην Κυπρο να μοιαζουν σαν παλια ιστορια σε σχεση με τους εργατικους αγωνες τελευταια στην Ευρωπη αλλα πρεπει να δουμε οτι και εκει επικρατουσε για πολλα χρονια «ηρεμια» πριν το σημερινο ξεσπασμα.

Η Γερμανια για 45 ολοκληρα χρονια αποτελουσε την ατμομηχανη του ευρωπαϊκου καπιταλισμου και το μοντελο της εργατικης και κοινωνικης ειρηνης. Οι Γερμανοι εργατες ηταν για πολλους οι "πειθαρχημενοι και υπακουοι" δουλευταδες. Αυτοι οι εργατες τα δυο τελευταια χρονια κατεβηκαν στις μεγαλυτερες απεργιες απο την δεκαετια του 1930!

Οι γενικες απεργιες στην Πορτογαλια και Ισπανια ηταν οι πρωτες για 20 χρονια αφοτου επεσε η δικτατορια και στις δυο χωρες. Στη Γαλλια η εξεγερση των φοιτητων και εργατων τον Μαη του 1968 εγινε πριν 26 χρονια. Πριν και μετα τον Μαη '68 η Γαλλια ηταν απο τις χωρες που δεν γινονταν μεγαλοι και μαχητικοι αγωνες.

Σημερα ομως με το ξεσπασμα των αγωνων και των κινητοποιησεων στις ευρωπαϊκες χωρες το σκηνικο εχει αλλαξει.

Η "ιδιοσυγκρασια" και τα "εθνικα χαρακτηριστικα" των διαφορων εργατικων ταξεων δεν μπορουν να εξηγησουν τις διαφορες στο επιπεδο των εργατικων αγωνων και της ταξικης παλης σε καθε χωρα. Παντου υπαρχουν περιοδοι οξυμενων ταξικων αγωνων που τις διαδεχονται περιοδοι ταξικης ειρηνης.

Σημερα, η βαθεια οικονομικη κριση υπαγορευει σ'ολες τις κυβερνησεις, δεξιες και "αριστερες", ν'ακολουθουν την ιδια πορεια: να φορτωνουν στους εργατες τις συνεπειες αυτης της κρισης.

Τα σημαδια της οικονομικη κρισης ειναι και εδω φανερα, εστω κι αν ακομα δεν ειδαμε τα στοιχεια της κοινωνικης αναταραχης στο μεγεθος των αλλων χωρων.

Για 20 χρονια οι Ελληνοκυπριοι καπιταλιστες καμαρωναν το οικονομικο "θαυμα". Ενα "θαυμα" που στηριχτηκε στο αιματοκυλισμα του 1974, στην καταστροφη του Λιβανου και στην τοτε συγκυρια. Το φτηνο εργατικο δυναμικο και οι αγορες της Μ. Ανατολης εκαναν τον Ε/κ καπιταλισμο ν'αναπτυσσεται με ζηλευτους ρυθμους του 7%. Η πληρης απασχολησης ηταν μεχρι χτες δεδομενη.

Σημερα η εικονα ειναι διαφορετικη. Ο ρυθμος αναπτυξης για το 1993 ηταν μολις 0,5%, και παρολο που η ανεργια δεν ειναι στα υψη της Ευρωπης, ειναι χιλιαδες οι εργατες που απολυθηκαν στην ενδυση, υποδυση και τουρισμο. Το βιοτικο επιπεδο των προηγουμενων χρονων επαψε να ειναι κι αυτο δεδομενο.

Η διαθεση για αγωνα υπαρχει μεσα στους εργαζομενους αλλα η διαθεση αυτη δυστυχως δεν αξιοποιειται απο την ηγεσια των συντεχνιων. Αυτο ομως δεν μπορει να συνεχιζεται επ αοριστο. Η ηγεσια των συντεχνιων δεν μπορει να συγκρατει συνεχεια αυτη την διαθεση των εργαζομενων, ιδιαιτερα οσο θα χειροτερευουν οι επιθεσεις της κυβερνησης και των καπιταλιστων.

Εθνικισμος

Η κυβερνηση Κληριδη χρησιμοποιει τον εθνικισμο για να εχτονωσει την εργατικη αγαναχτηση και να αποπροσανατολισει την εργατικη ταξη. Τα "αμυντικα δογματα" και οι πολεμικες προετοιμασιες χρησιμοποιουνται σαν οπλο απεναντι στην αλλη πλευρα.

Η ιστορια του κυπριακου εργατικου κινηματος ειναι γεματη απο κοινους αγωνες ελληνων και τουρκων εργατων. Σημερα εκεινο που προεχει ειναι το χτισιμο της διεθνιστικης ενοτητας αναμεσα στους εργατες της Ελλαδας, της Τουρκιας, Ελληνοκυπριων και Τουρκοκυπριων εργατων.

Μια εργατικη ταξη που παλευει εναντια στα "δικα" της αφεντικα ειναι πολυ δυσκολο ν'ακολουθησει τους "δικους" της καπιταλιστες και να συρθει σ'ενα πολεμο. Οι εργατες αρχιζουν να βλεπουν οτι το πραγματικο προβλημα δεν ειναι οι "αλλοι" αλλα οι "δικοι" τους καπιταλιστες.

Αυτο ειναι ενα στοιχειο που σημερα υπαρχει στην Ελλαδα, στην Τουρκια, στο Βορρα και που πρεπει να το δυναμωσουμε κι εμεις στο Νοτο.

Στην Ελλαδα ηδη μια σειρα απο κλαδους μπαινουν σε κινηση με κινητοποιησεις εναντια στις ιδιωτικοποιησεις και για το ξηλωμα τους. Στην Τουρκια τα οικονομικα μετρα της Τσιλερ προκαλουν την αντιδραση των συντεχνιων και χιλιαδων ανθρακωρυχων, εργατων στη Χαλυβουργια και στο Δημοσιο που προκειται ν'απολυθουν.

Στο Βορρα ηδη ξεσπασαν μια σειρα απο προειδοποιητικες 24ωρες απεργιες, και πορειες διαμαρτυριας εναντια στην ακριβεια και την πολιτικη της λιτοτητας.

Γι'αυτο το λογο πρεπει κι εμεις στο νοτο να δειξουμε οτι η απαντηση στον κινδυνο πολεμου δεν ειναι ν'αγκαλιαστουμε περισσοτερο με τον Κληριδη και τον Ζιβαναρη, αλλα ο διεθνισμος και το δυναμωμα της παλης μας για επαναπροσεγγιση. Αυτος ειναι και ο μονος τροπος να παλεψουμε για ειρηνη και εναντια στον πολεμο.

Ειρηνη και Σοσιαλισμος

Αυτη τη στιγμη ειναι η ΑΤΑ, οι συλλογικες συμβασεις, οι δημοσιοι υπαλληλοι, οι Κυπριακες Αερογραμμες, οι νοσοκομοι, οι εκπαιδευτικοι και οι μαθητες/φοιτητες. Ειναι δυσκολο να πουμε απο πιο μετωπο θα ερθει η απαντηση.

Οταν θα ξεκινησει η εργατικη ταξη να κινειται, η δυναμη και η δυναμικη των εργαζομενων στη ν. Κυπρο θα δειξει οτι οι Ελληνοκυπριοι εργατες δεν ειναι καθολου διαφορετικοι απο τους αλλους.

Μεσα σ'αυτο το σκηνικο γιορταζουμε φετος την Πρωτομαγια - μαζι με εκατομμυρια εργατες σ'ολο στον κοσμο - και μαζι, την δυνατοτητα της ταξης μας να παλεψει συλλογικα για ν'αλλαξει τον κοσμο. Παραλληλα ομως αγωνιζομαστε για το χτισιμο της επαναστατικης οργανωσης που θα μπορει να καθορισει και την πορεια των επερχομενων αγωνων, για την ειρηνη και τον σοσιαλισμο.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΕΝΑΝΜΕΝ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΠΛΑΝΑΤΑΙ

Συμπληρωνονται φετος 5 χρονια απο τον "Κινεζικο Μαη" του 1989, οταν για πανω απο ενα μηνα εκατονταδες χιλιαδες εργατες και φοιτητες στο Πεκινο αψηφισαν ανοιχτα την αρχουσα ταξη, πηραν στα χερια τους την διευθυνση της πολης και αντιμετωπισαν το στρατο.

Η επετειος της εξεγερσης του Πεκινου θα ειναι μια ευκαιρια για τους αστους πολιτικους να χυσουν κροκοδειλια δακρυα για τους "διψασμενους για Δυτικη ελευθερια" φοιτητες. Ομως η εξεγερση αποτελει μερος του παγκοσμιου εργατικου κινηματος, σαν η αδιαψευστη αποδειξη της δυναμης των μαζων και της εργατικης ταξης.

Ενα χρονο πριν την εξεγερση το καθεστως Ντεγκ με τα ανοιγματα προς τη Δυση πηρε και μια σειρα σκληρα οικονομικα μετρα. Η αγανακτηση που συσσωρευτηκε χρειαζοταν μια σπιθα μονο για την εξεγερση.

Η σπιθα ηρθε στις 15 Απριλη 1989 με τον θανατο του "φιλελευθερου" Χου Γιαομπανγκ, πρωην γραμματεα του ΚΚ Κινας. Την επομενη εκατονταδες φοιτητες μαζευτηκαν στην πλατεια Τιενανμεν. Μεσα στις επομενες μερες οι εκατονταδες εγιναν δεκαδες χιλιαδες και οι επικηδειοι μετατραπηκαν σε αιτηματα.

Οι διαδηλωτες απαιτουσαν αναμεσα σε αλλα, το δικαιωμα συγκεντρωσης, ελευθεριας λογου και τυπου και το δικαιωμα στο συνδικαλισμο. Στις 14 Μαη 3.000 κηρυσσουν απεργια πεινας στην πλατεια Τιενανμεν. Τρεις μερες αργοτερα το Πεκινο κατακλυστηκε απο 1 εκατομμυριο διαδηλωτες. Εκατονταδες χιλιαδες εργατες με πανω ανα εργοστασιο, απαιτουσαν ανεξαρτητα συνδικατα.

Η μαζικη συμμετοχη της εργατικης ταξης πανικοβαλε την αρχουσα ταξη. Στις 20 Μαη η κυβερνηση κηρυξε στρατιωτικο νομο, καλωντας 300.000 φανταρους (10% του στρατου) στο Πεκινο.

Εργατες και φοιτητες εστησαν οδοφραγματα και ανεβαιναν στα φορτηγα του στρατου συζητωντας με τους φανταρους που πολλοι απ'αυτους συμφιλιωθηκαν με τα πληθη. Η πειθαρχια ειχε καταρρευσει.

Για να διατηρησει την εξουσια της η αρχουσα ταξη του Κινεζικου κρατικου καπιταλισμου ειχε μονο ενα δρομο: την σφαγη. Ο Λι Πενγκ δεν διστασε. Η κυβερνηση φερνει "αμολυντα" στρατευματα απο τις επαρχιες. Την νυκτα της 3ης με 4η Ιουνη τα τανκς εισβαλλουν στην πλατεια της "Ουρανιας Γαληνης". Οι διαδηλωτες υποδεχτηκαν τους σφαγεις τραγουδωντας την Διεθνη... 600 νεκροι, 30.000 καταδικαστηκαν και πολλοι εκτελεστηκαν.

Το κινημα στην Κινα μπορει να ηττηθηκε τον Ιουνη του '89, ομως η αρχουσα ταξη δεν καταφερε να λυσει κανενα προβλημα. Αντιθετα αισθανεται το φαντασμα της εξεγερσης να πλαναται πανω της. Οπως εγραψε με το αιμα του ενας τραυματισμενος διαδηλωτης στο πεζοδρομιο: *"Λι Πενγκ, δεν προκειται ποτε πλεον να ζησεις ηρεμα"*.

εργατικη δημοκρατια

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΨΗΦΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Οι δημοτικες και κοινοτικες εκλογες του Απριλη εδειξαν μια σχετικη ανοδο του ΑΚΕΛ σε δημαρχους και κοινοταρχες οσο και σε ποσοστα. Αντιθετα οι υποψηφιοι της συγκυβερνησης το ΔΗΣΥ - ΔΗΚΟ φαινεται να εχασαν καποιες περιοχες που ελεγχαν.

Ο Χριστου του ΑΚΕΛ χαρκτηρησε τα αποτελεσματα των εκλογων σαν: «νικη της τοπικη αυτοδιοικησης» και σαν «ψηφο διαμαρτυριας εναντια στην προσπαθεια κομματικοποιησεις των εκλογων και πολωσης που προσπαθησε να επιβαλει η συγκυβερνηση ΔΗΚΟ - ΔΗΣΥ».

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι τα αποτελεσματα των εκλογων αποτελουν «ψηφο διαμρτυριας» αλλα οχι για την προσπαθεια κομματικοποιησης των εκλογων αλλα για την ιδια την πολιτικη της συγκυβερνησης. Μπορει οι δημοτικες εκλογες που αφορουν κωμοπολεις και χωρια, να εχουν και ενα τοπικο χαρακτηρα αλλα αυτο που εκφραστηκε πανω απο ολα σε αυτες της εκλογες ηταν ο θυμος και η εργατικη αγανακτηση για την αποκατασταση των 62, για το Γριβισμο και την ενωσιολογια που αναβιωνουν κατω απο την επισημη σκεπη της κυβερνησης, για τις φορολογιες, τις περικοπες των κοινωνικων παροχων, για τον αυταρχισμο και τη τρομοκρατια με την οποια αντιμετωπιζει τις αντιδρασεις του κοσμου.

Αυτο φαινεται ξεκαθαρα απο τα αποτελεσματα ιδιαιτερα σε «ευαισθητες» περιοχες που αντιμετωπισαν την κυβερνητικη επιθεση και τον αυταρχισμο την προηγουμενη περιοδο οπως τη Χλωρακα οπου εχασαν οι υποψηφιοι της συγκυβερνησης. Υπηρξαν περιοχες που οι υποψηφιοι που υποστηριχτηκαν απο την Αριστερα εκλεχτηκαν με πολυ μεγαλυτερο ποσοστο απο αυτο που αντιπροσωπευουν οι ψηφοι του ΑΚΕΛ, ακομα και σε περιοχες που οι υποψηφιοι της συνεργασιας υποστηριχτηκαν και απο την ΕΔΕΚ και το ΑΔΗΣΟΚ οπως στο Δαλι.

Μπορει το ΑΚΕΛ να προσπαθησε να μην πολιτικοποιησει τις εκλογες, και να αποφυγει την πολωση αλλα πολλοι οπαδοι και στελεχη του δεν ενοιωθαν το ιδιο. Σε πολλα χωρια κινητοποιηθηκαν με κυριο στοχο να μην αφησουν τους υποψηφιους του Συναγερμου να εκλεγουν. Τα συλλαλητηρια για τους 62, για τις φορολογιες, οι απεργιες στο δημοσιο και ιδιωτικο τομεα, οι αντικυβερνητικες κινητοποιησεις των φοιτητων και μαθητων δεν αφηναν καμμια αμφιβολια για το ποια ηταν η προτεραιοτητα για ολο αυτο το κοσμο.

Οι δημοτικες εκλογες επιβεβαιωσαν οτι η κυβερνηση Κληριδη καταφερε μεσα σε ενα χρονο να κερδισει το μισος και την αντιπαθεια του μεγαλυτερου μερους της εργατικης ταξης ακομα και πολλων απο αυτους που την ψηφισαν στις προεδρικες εκλογες.

Το αποτελεσμα των δημοτικων εκλογων παρα τα οσα λεγονται για «νικη της τοπικης αυτοδιοικησης» ειναι μια νικη της εργατικης ταξης που ανεβασε το ηθικο της και μια ηττα της συγκυβερνησης. Δεν ειναι τυχαιο που οι εφημεριδες της συμπολιτευσης οπως η «Αληθεια» παρουσιασαν τα αποτελεσματα των εκλογων κατω απο τον πρωτοσελιδο τιτλο «Ανευ πολιτικης σημασιας οι εκλογες».

Αυτη την ηττα της συγκυβενησης και την καταδικη της πολιτικης της ειναι που πρεπει να προβαλει η Αριστερα. Να αξιοποιησει την αυτοπεποιθηση και τον ενθουσιασμο που αυτη προκαλεσε μεσα στην εργατικη ταξη και να δυναμωσει τους αγωνες σε ολα τα μετωπα που εχει ανοιξει η κυβερνηση Κληριδη. Να δωσουμε μια δυναμικη και μαζικη απαντηση στην πολιτικη της λιτοτητας και του σωβινισμου αν θελουμε να ξεφορτωθουμε την ιδια την κυβερνηση και το Συναγερμο και οχι μονο μερικους δημαρχους τους.

Ν. ΑΦΡΙΚΗ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΠΑΡΤΧΑΙΤ

ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Στις εκλογες της 27 Απριλη στη Ν. Αφρικη για πρωτη φορα δικαιωμα ψηφου εχουν και τα εκατομμυριοι μαυροι, που αποτελουν την συντριπτικη πλειοψηφια της χωρας.

Αυτο το κοσμοϊστορικο γεγονος ειναι το αποτελεσμα μακροχρονιων σκληρων αγωνων των μαυρων, που υποχρεωσαν τον Ντε Κλερκ να καθησει σε διαπραγματευσεις με το Εθνικο Αφρικανικο Κογκρεσο (ΕΑΚ). Οι διαπραγματευσεις που ξεκινησαν απο το 1990 καταληξαν σε συνταγματικη αλλαγη που καταργει το μισητο καθεστως του απαρτχαϊντ.

Οι λευκοι χρησιμοποιουν τα μελη του Ινγκαθα για να διασπασουν τους μαυρους και να παραμεινουν στην εξουσια

Διαπραγματευσεις και πολεμος στους δρομους

Ομως απο την αρχη των διαπραγματευσεων και μολις μερικες βδομαδες πριν τις εκλογες, στις πολεις των Μαυρων διεξαγονταν ενας αλλος αγωνας.

Ακροδεξιες δυναμεις των λευκων, οπως το AWB, που ειναι εναντια στην καταργηση του απαρτχαϊντ και η φασιστικη οργανωση Ιγκαθα - που χρηματοδοτειται απο τις δυναμεις ασφαλειας του Ντε Κλερκ και υποστηριζεται απο τη μειοψηφια των Ζουλου - υποκινησαν αιματηρες συγκρουσεις που στοιχισαν τη ζωη σε χιλιαδες μαυρους.

Τα εκατομμυρια μαυροι εργατες και νεολαιοι, με θαρρος και αποφασιστικοτητα εδιναν τη μαχη στους δρομους εναντια στις φασιστικες επιθεσεις και στην αγρια καταπιεση του καθεστωτος.

Τον Μαρτη, η οργανωση Ιγκαθα του μαυρου φυλαρχου Μπουτελεζι που συνεργαζεται με τους φασιστες, εμποδισε με τη βια των οπλωνε προεκλογικη συγκεντρωση του ΕΑΚ στην πολη Νατάλ. Προσπαθησε να κανει το ιδιο και στο κεντρο του Γιοχανεσμπουρκ αλλα αποκρουστηκε απο τους μαυρους εργατες.

Ο δρομος της εξεγερσης των μαζων...

Στη Ποπουατσουανα, ενα κρατιδιο μαριονεττα, οι δασκαλοι και οι δημοσιοι υπαλληλοι κατεβηκαν σε απεργια. Η απεργια που κρατησε βδομαδες και ηταν εναντια στις περικοπες των μισθων και την χειροτερεψη των συνθηκων εργασιας, μετατραπηκε σε εξεγερση οταν ο προεδρος του κρατιδιου απερριψε το πολιτικο τους αιτημα για ενσωματωση της Ποπουατσουανας στη Ν. Αφρικη και συμμετοχη στις εκλογες. Μαζι τους ενωθηκαν και οι φοιτητες, που εδωσαν μια ολοημερη αιματηρη μαχη στους δρομους με δυναμεις της αστυνομιας. Επισης αστυνομικοι απεργοι πηραν το μερος των εξεγερθεντων ακολουθοντας την κυριαρχη διαθεση. Σε λιγες ωρες στην πρωτευουσα ολοι οι εργατες απεργουσαν και καθε γειτονια βρισκοταν σε εξεγερση.

Το ναζιστικο κομμα των λευκων, AWB, που ειναι εναντια στις εκλογες, βαρια εξοπλισμενο ηρθε σε υποστηριξη του καθεστωτος αλλα αποκρουστηκε απο απο τους εξεγερμενους.

Μπροστα στην οργη των μαυρων και το φοβο οτι η εξεγερση και οι απεργιες θα επεκταθουν και σ'αλλες περιοχες, ο στρατος του Ντε Κλερκ αναγκαστηκε να απομακρυνει τον προεδρο και να επιτρεψει τη συμμετοχη της Ποπουατσουανας στις εκλογες.

Η μαυρη εργατικη ταξη εδειξε με ποιο τροπο μπορουν να ηττηθουν οι φασιστες και καταφερε μια σημαντικη ηττα στον Ντε Κλερκ σ' ενα απο αυτα τα "αυτονομα" κρατιδια που δημιουργησε το ρατσιστικο καθεστως για να αποδυναμωσει το ΕΑΚ και να μετατρεψει το ταξικο πολεμο σε φυλετικο.

και ο δρομος του συμβιβασμου

Ηταν ομως και ενα κτυπημα στη πολιτικη του Μαντελα που για να πεισει τα διαφορα κρατιδια να παρουν μερος στις εκλογες, συμφωνησε σε τροποποιηση του σχεδιου συνταγματος ετσι που να τους δινει περισσοτερες εξουσιες και επιπλεον να παραχωρει το δικαιωμα αυτοκυβερνησης στις περιοχες των λευκων.

Μ' αυτες τις παραχωρησεις ενισχυει τη δυναμη και τον κρατικο μηχανισμο των εχθρων των μαυρων και του κινηματος τους.

Τον Απριλη του 1993, 90% των εργαζομενων συμμετειχαν στη γενικη απεργια - που καλεσαν τα συνδικατα και το ΕΑΚ - σαν απαντηση στη δολοφονια του γ.γ του Κ.Κ. Κρις Χανι απο τους ακροδεξιους. Εκατονταδες χιλιαδες ξεχυθηκαν στους δρομους με συνθημα "Κατω ο Ντε Κλερκ", "κατω ο καπιταλισμος", "κατω η αστυνομια".

Ομως ο Μαντελα και η ηγεσια του ΕΑΚ εχουν διαφορετικους στοχους. Η επιδιωξη τους ειναι η οσο το δυνατο πιο ομαλη μεταβαση απο τον καπιταλισμο του απαρτχαϊντ στον καπιταλισμο των μαυρων και λευκων.

Γι' αυτο το ΑΕΚ δεν στηριζεται πανω στη μαζικη δραση των 23 εκατομμυριων μαυρων, τη μονη δυναμη που μπορει πραγματικα να ανατρεψει τις φυλετικες διακρισεις και το συστημα που της γεννησε.

Η ηγεσια του ΕΑΚ χρησιμοποιουσε το κινημα μονο σα μοχλο πιεσης για τις διαπραγματευσεις και για να εκτονωνει την αγανακτηση των μαζων εναντια στο καταπιεστικο συστημα.

Σημασια των εκλογων

Ακομα και με το ΕΑΚ στην κυβερνηση, τα προνομια και η κυριαρχια των λευκων καπιταλιστων εξασφαλιζονται μεσα απο το καινουργιο συνταγμα που προβλεπει μια κυβερνηση εθνικης ενοτητας.

Οι εκλογες ειναι μια νικη της μαυρης εργατικης ταξης και της νεολαιας που πολεμησε εναντια στο ρατσιστικο συστημα, που της στερησε τα πιο στοιχειωδη δικαιωματα και την καταδικασε στην εξαθλιωση και τη φτωχεια.

Ομως η συντριπτικη πλειοψηφια των μαυρων εργατων, θα εξακολουθησει να ειναι θυμα εκμεταλλευσης και καταπιεσης. Ο ρατσισμος θα φυγει απο τους νομους αλλα θα παραμεινει στην καθημερινη ζωη. Η φτωχεια και η ανεργια θα τους στερει οσα θα τους επιτρεπει ο νομος.

Γι'αυτο οι αγωνες ειναι σιγουρο οτι θα συνεχισουν και μετα τις εκλογες. Και στην αναπτυξη αυτων των αγωνων βρισκεται η μονη ελπιδα για μια πραγματικη απελευθερωση της μαυρης εργατικης ταξης απο την καταπιεση και την εκμεταλευση.

Μυριανθη Λοϊζου